

แผนพัฒนาท้องถิ่น

(พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑)

องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห อำเภอนหนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด

องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห
สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห
งานวิเคราะห์นโยบายและแผน
โทร.๐-๔๓๕๐-๑๙๒๙

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑)

ตามที่ องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๒ (๑) และ (๒) โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแหและประชาคมท้องถิ่นพร้อมทั้งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแหแล้ว นั้น

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๒ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและงบประมาณจากเงินสะสม ตามห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ต่อไป

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๖๕

(นายชนะชาญ ศรีปัญญา)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๑๘ กำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่น กรณีเทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนตุลาคมก่อนปีงบประมาณถัดไป กรณีองค์การบริหารส่วนจังหวัด ให้จัดทำหรือทบทวนให้แล้วเสร็จภายในเดือนพฤศจิกายน ก่อนปีงบประมาณถัดไป

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายถึง แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมี ลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานโครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความ ต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่ม จังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๑๙ วรรคสาม องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห จึงจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ฉบับนี้เพื่อเป็นเครื่องมือ ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และพร้อมที่จะนำไปสู่การปฏิบัติและสามารถใช้ในการประสานแผนการ พัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตามนโยบายที่คณะผู้บริหารหวังที่จะทำให้เกิดการพัฒนาใน ท้องถิ่น

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑ - ๑๐

๑. ด้านกายภาพ

๑

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๓

๓. ประชากร

๓

๔. สภาพทางสังคม

๕

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๖

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๗

๙. อื่นๆ

๘

๑๐. บุคลากรที่เป็นพนักงานส่วนตำบล

๘

๑๑. ระดับการศึกษาของพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง

๙

๑๒. บุคลากรที่เป็นผู้บริหารและสมาชิก อบต.

๙

๑๓. สถานะทางการคลัง

๑๐

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๑ - ๕๔

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑๑

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔๖

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๔๘

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๕๕ - ๗๔

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

๕๖

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

๕๘

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผลสรุปผล

๗๕ - ๙๔

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

๗๕

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

๘๐

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

๘๕

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๙๔

ภาคผนวก

รายงานการประชุมสภาท้องถิ่น

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

ที่ตั้งของหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห

หมู่ที่ ๑ บ้านสาวแห (พื้นที่ส่วนมาก) เนื้อที่ประมาณ ๒,๘๘๗ ไร่

หมู่ที่ ๒ บ้านสาวแห (พื้นที่ส่วนมาก) เนื้อที่ประมาณ ๒,๐๗๙ ไร่

หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแคน (พื้นที่ส่วนมาก) เนื้อที่ประมาณ ๑,๘๕๐ ไร่

หมู่ที่ ๔ บ้านดอนแดง (พื้นที่ส่วนมาก) เนื้อที่ประมาณ ๑,๗๖๐ ไร่

หมู่ที่ ๕ บ้านสาวแห (พื้นที่ส่วนมาก) เนื้อที่ประมาณ ๒,๕๐๐ ไร่

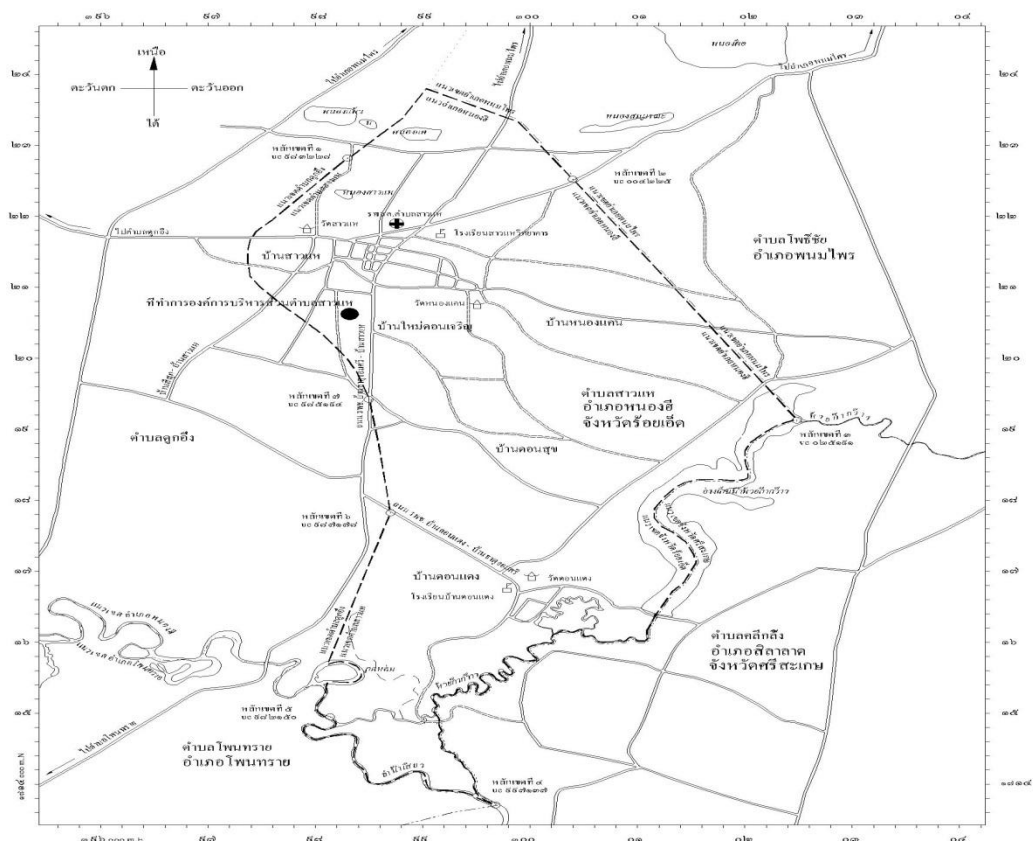
หมู่ที่ ๖ บ้านดอนสุข (พื้นที่บางส่วน) เนื้อที่ประมาณ ๑,๐๕๖ ไร่

หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่ดอนเจริญ (พื้นที่บางส่วน) เนื้อที่ประมาณ ๗๔๖ ไร่

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห

ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ได้รับการจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบล ตามมาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ โดยได้รับการจัดตั้ง ณ วันที่ ๑๖ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลสาวแห อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ อยู่ห่างจากอำเภอนางรองประมาณ ๘ กิโลเมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ

แผนที่ตั้งตำบลสาวแห

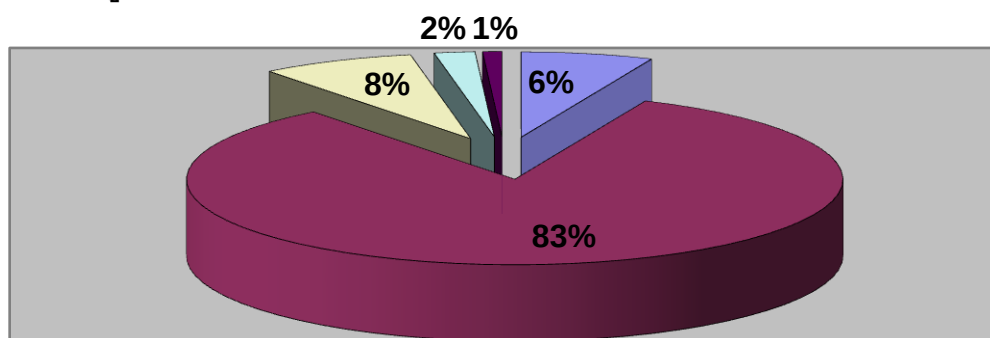
ทิศเหนือ	ติดต่อเขตเทศบาลตำบลโพธิ์ชัย อำเภอนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศใต้	ติดต่อเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกกกั้ง อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันออก	ติดต่อเขตเทศบาลตำบลโพธิ์ชัย อำเภอนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด
ทิศตะวันตก	ติดต่อเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดุกอ อำเภอนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศของตำบลสาวแห เป็นที่ราบสลับป่า สำหรับที่ราบส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ในการทำนาข้าว ตำบลสาวแห มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๒๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๕,๐๐๐ ไร่ แบ่งเป็น

๒.๑	พื้นที่อยู่อาศัยประมาณ	๙๗๙	ไร่	ร้อยละ	๖.๕๓	ของพื้นที่
๒.๒	พื้นที่การเกษตรประมาณ	๑๒,๔๔๐	ไร่	ร้อยละ	๘๒.๙๓	ของพื้นที่
๒.๓	พื้นที่ป่าไม้ประมาณ	๑,๑๓๙	ไร่	ร้อยละ	๗.๖๐	ของพื้นที่
๒.๔	พื้นที่แหล่งน้ำประมาณ	๓๐๐	ไร่	ร้อยละ	๒.๐๐	ของพื้นที่
๒.๕	พื้นที่อื่นๆ	๑๔๒	ไร่	ร้อยละ	๐.๙๔	ของพื้นที่

■ พื้นที่อยู่อาศัย ■ พื้นที่การเกษตร ■ พื้นที่ป่าไม้ ■ พื้นที่แหล่งน้ำ ■ พื้นที่อื่น ๆ

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ภูมิอากาศ จัดอยู่ในลักษณะภูมิอากาศมรสุมเขตร้อน แบ่งได้ ๓ ฤดู คือ

๑. ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่	เดือนพฤษภาคม	ถึง	เดือนตุลาคม
๒. ฤดูหนาว	เริ่มตั้งแต่	เดือนพฤศจิกายน	ถึง	เดือนกุมภาพันธ์
๓. ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่	เดือนมีนาคม	ถึง	เดือนเมษายน

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดินโดยทั่วไปเป็นดินร่วนปนทราย ประมาณ ๗๕ % ดินลูกรังประมาณ ๑๕ % ลักษณะดินในพื้นที่เป็นดินเหนียวประมาณ ๑๐ %

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุปโภค-บริโภค จำนวน ๙๔ แห่ง แหล่งน้ำทั้ง ๙๔ แห่ง เคยเป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแหดำเนินการปรับปรุง ขุดลอกขึ้นใหม่เพื่อให้เพียงพอกับการอุปโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

ลำห้วย	๑	แห่ง	สระน้ำ	๓๖	แห่ง
หนองน้ำ	๑๓	แห่ง	บ่อน้ำตื้น	๓	แห่ง
ลำคลอง	-	แห่ง	บ่อบาดาล	-	แห่ง
บึง	-	แห่ง	อ่างเก็บน้ำ	๑	แห่ง
แม่น้ำ	-	แห่ง	ฝาย	-	แห่ง

๑.๖ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ในเขตตำบลสาวแหมีป่าชุมชน ลักษณะเป็นป่าสาธารณะ มีต้นยาง ต้นไผ่ เป็นต้น

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลสาวแห แบ่งการปกครองออกเป็น ๗ หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ ๑	บ้านสาวแห	นายสมบัติ	คันธะมาลย์	กำนันตำบลสาวแห
หมู่ที่ ๒	บ้านสาวแห	นายจันทา	ผิวใส	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๓	บ้านหนองแคน	นายสวาด	อักษร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๔	บ้านดอนแดง	นายครรชิต	เยื่องกาย	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๕	บ้านสาวแห	นางเจียมจิตร	ไชยรักษ์	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๖	บ้านดอนสุข	นายวิรัช	ศรีปัญญา	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ที่ ๗	บ้านใหม่ดอนเจริญ	นายสุธรรม	หนันสวาสดี	ผู้ใหญ่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

ตำบลสาวแห ได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ทั้งเขตตำบลสาวแหเป็น ๑ เขตเลือกตั้ง แบ่งเขตการเลือกตั้งสมาชิกสภาออกเป็น ๑ เขต มี ๗ หน่วยเลือกตั้ง ดังนี้

เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย ๗ หน่วยเลือกตั้ง ได้แก่

- หน่วยที่ ๑ หมู่ที่ ๑ บ้านสาวแห
- หน่วยที่ ๒ หมู่ที่ ๒ บ้านสาวแห
- หน่วยที่ ๓ หมู่ที่ ๓ บ้านหนองแคน
- หน่วยที่ ๔ หมู่ที่ ๔ บ้านดอนแดง
- หน่วยที่ ๕ หมู่ที่ ๕ บ้านสาวแห
- หน่วยที่ ๖ หมู่ที่ ๖ บ้านดอนสุข
- หน่วยที่ ๗ หมู่ที่ ๗ บ้านใหม่ดอนเจริญ

ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมทางการเมืองเสมอมาและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแหยังมีส่วนร่วมในการบริหารงาน การช่วยเหลืองาน อบต. เสนอแนะในกิจกรรมของ อบต. ในการดำเนินงานต่างๆ เช่น การประชุมประชาคมในการจัดแผนพัฒนาท้องถิ่น ประชุมประชาคมแก้ไขปัญหาความยากจน ฯลฯ

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง (ข้อมูลเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๓)

- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒,๓๔๙ คน
- จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๒,๓๔๙ คน

จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง ครึ่งล่าสุด (พ.ศ. ๒๕๖๓)

- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑,๑๕๕ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๓๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๘๗
- จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑,๑๕๕ คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น ๒,๓๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๘๗

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนประชากรทั้งสิ้น ๒,๘๓๐ คน แยกเป็นประชากรชาย ๑,๔๓๒ คน ประชากรหญิง ๑,๓๙๘ คน จำนวน ครัวเรือน ๗๘๔ ครัวเรือน มีความหนาแน่นเฉลี่ย ๑๑๗.๙๒ คน/ตารางกิโลเมตร

ตารางจำนวนประชากร แยกตามหมู่บ้าน

หมู่ที่	หมู่บ้าน	จำนวนประชากรทั้งหมด			จำนวนหลังคาเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านสาวแห	๓๓๓	๓๔๔	๖๗๗	๑๘๖
๒	บ้านสาวแห	๒๑๗	๑๘๙	๔๐๖	๙๙
๓	บ้านหนองแคน	๒๓๖	๒๕๑	๔๘๗	๑๓๑
๔	บ้านดอนแดง	๑๘๗	๑๘๖	๓๗๓	๑๑๒
๕	บ้านสาวแห	๑๗๙	๑๗๐	๓๔๙	๑๐๘
๖	บ้านดอนสุข	๑๖๘	๑๖๒	๓๓๐	๘๔
๗	บ้านใหม่ดอนเจริญ	๑๑๒	๙๖	๒๐๘	๖๔
	รวม	๑,๔๓๒	๑,๓๙๘	๒,๘๓๐	๗๘๔

ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน อำเภอหนองฮี ณ วันที่ ๑๐ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

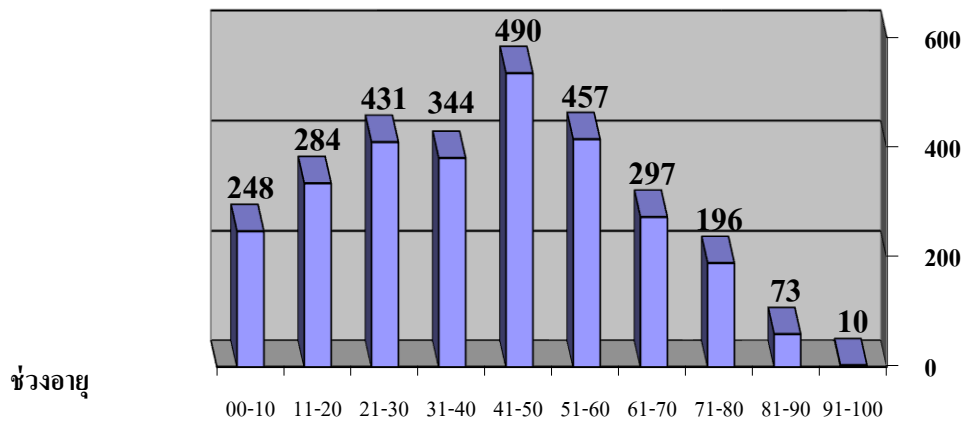
จำนวนประชากรแยกตามอายุ

กลุ่มอายุ	ชาย	หญิง	รวม
๐๐ - ๑๐	๑๓๒	๑๑๖	๒๔๘
๑๑ - ๒๐	๑๕๕	๑๒๙	๒๘๔
๒๑ - ๓๐	๒๑๙	๒๑๒	๔๓๑
๓๑ - ๔๐	๑๙๓	๑๕๑	๓๔๔
๔๑ - ๕๐	๒๔๓	๒๔๗	๔๙๐
๕๑ - ๖๐	๒๑๙	๒๓๙	๔๕๗
๖๑ - ๗๐	๑๓๘	๑๕๙	๒๙๗
๗๑ - ๘๐	๙๔	๑๐๒	๑๙๖
๘๑ - ๙๐	๓๗	๓๖	๗๓
๙๑ - ๑๐๐	๓	๗	๑๐
รวมทั้งสิ้น	๑,๔๓๒	๑,๓๙๘	๒,๘๓๐

ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน อำเภอหนองฮี ณ วันที่ ๑๐ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๔

ตารางจำนวนประชากรแยกตามอายุ

จำนวนประชากร

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- ☐ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง
- ☐ โรงเรียนประถมศึกษา ๑ แห่ง
- ☐ โรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง (ขยายโอกาสทางการศึกษา)
- ☐ ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน ๗ แห่ง
- ☐ ศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ๑ แห่ง (กศน.ประจำตำบลสาวแห)

๔.๒ สาธารณสุข

- ☐ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล บ้านสาวแห ๑ แห่ง
- ☐ อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ๑๐๐ %

๔.๓ อาชญากรรม

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ☐ ป้อมยามตำรวจ ๑ แห่ง

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่ตำบลสาวแหมีการแพร่ระบาดบ้างเล็กน้อย เนื่องจากในพื้นที่ตำบลสาวแห มีผู้นำชุมชนที่เข้มแข็ง และประชาชนให้ความสำคัญในการเป็นหูเป็นตาในการปราบปรามยาเสพติด ทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแหได้ให้ความสำคัญในการป้องกันและรณรงค์ให้เยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด รู้ถึงโทษพิษภัยยาเสพติด และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห มี

- ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุและคนพิการ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ ตำบลสาวแห อำเภอหนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด
- โรงเรียนผู้สูงอายุตำบลสาวแห ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑ ตำบลสาวแห อำเภอหนองฮี จังหวัดร้อยเอ็ด
- ชมรมผู้สูงอายุตำบลสาวแห
- กองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลสาวแห
- กองทุนคัดแยกขยะตำบลสาวแห

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ☐ ถนนลาดยาง(ทางหลวงชนบท หมายเลข รอ.๓๐๑๒)สายพนมไพร – อ่องสำง
- ☐ ถนนลาดยาง(ทางหลวงชนบท หมายเลข รอ.๓๐๑๒)สายบ้านใหม่ดอนเจริญ-บ้านหนองแคน-บ้านดอนบ่อ
- ☐ ถนนลาดยาง รอ.ถ.๑๗๑-๐๑ (บ้านสาวแห-บ้านดงอึ้ง)

๕.๒ การไฟฟ้า

องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห อยู่ในเขตการบริการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด ไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน คิดเป็น ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ จำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้าครบทุกครัวเรือน มีบางครัวเรือนที่แยกออกไปห่างจากชุมชน จึงใช้วิธีพ่วงจากครัวเรือนใกล้เคียง

- ☐ จำนวนหมู่บ้านที่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน ๗ หมู่บ้าน

๕.๓ การประปา

☐ บ่อน้ำตื้น	จำนวน	๓	แห่ง
☐ ประปาหมู่บ้าน			
- ประปาขนาดเล็ก	จำนวน	๓	แห่ง
- ประปากลาง	จำนวน	๔	แห่ง
- ประปาขนาดใหญ่	จำนวน	๑	แห่ง

๕.๕ โทรคัพพ์

การโทรคมนาคม

- ☐ โทรศัพท์องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห จำนวน ๑ แห่ง
- ☐ มีระบบเสียงตามสาย (หอกระจายข่าว) ในพื้นที่ให้บริการได้ครอบคลุม ร้อยละ ๑๐๐

๒. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

อาชีพ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร โดยแยกเป็น

☐ อาชีพด้านการเกษตร	ร้อยละ ๘๐
☐ อาชีพรับจ้างและบริการ	ร้อยละ ๙
☐ อาชีพอื่นๆ เช่น อาชีพจักสานและทอผ้าไหม	ร้อยละ ๘
☐ อาชีพค้าขาย	ร้อยละ ๒
☐ อาชีพรับราชการ	ร้อยละ ๑

๖.๒ การปศุสัตว์

อาชีพทางปศุสัตว์ โดยแยกเป็น

- ☐ อาชีพเลี้ยงโคกระบือ ร้อยละ ๘๕

☐ อาชีพหมู ร้อยละ ๕

☐ อาชีพอื่นๆ เช่น ไก่ เป็ด ร้อยละ ๑๐

๒.๓ การบริการ

ประชาชนตำบลสาวแห ประกอบอาชีพรับจ้างและบริการ ประมาณ ร้อยละ ๙ ของอาชีพทั้งหมดในพื้นที่

๒.๔ การท่องเที่ยว

ตำบลสาวเหนือสถานที่ท่องเที่ยว ได้แก่ วัดบ้านหนองแคน ม.๓. ลำห้วยก้าวกวัก. ลำน้ำเสียว

๖.๓ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล แยกได้ดังนี้

☐ ปิมน้ำมัน	๒	แห่ง
☐ โรงสีขนาดเล็ก	๑๒	แห่ง
☐ ร้านค้าขายของ	๒๕	แห่ง
☐ ร้านขายอาหาร	๑๐	แห่ง
☐ ร้านตัดผม	๔	แห่ง
☐ ร้านเย็บผ้า	-	แห่ง
☐ ร้านซ่อมรถ	๔	แห่ง
☐ ร้านขายวัสดุก่อสร้าง	๑	แห่ง
☐ ร้านขายของชำ	๑๔	แห่ง

กลุ่มอาชีพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห แยกได้ดังนี้

- ☐ กลุ่มทอผ้าไหม, กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ หมู่ที่ ๑
- ☐ กลุ่มเพาะเห็ด หมู่ที่ ๒
- ☐ กลุ่มโรงสี SML, กลุ่มเลี้ยงหมู, กลุ่มเลี้ยงไก่ หมู่ที่ ๓
- ☐ กลุ่มทอเสื่อกก, กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ หมู่ที่ ๔
- ☐ กลุ่มทอผ้าไหม หมู่ที่ ๕, หมู่ที่ ๗
- ☐ กลุ่มปุ๋ยชีวภาพ หมู่ที่ ๖
- ☐ กลุ่มเพาะเลี้ยงจิ้งหรีด หมู่ที่ ๕
- ☐ กลุ่มจักรสาน หมู่ที่ ๓, หมู่ที่ ๕
- ☐ กลุ่มเลี้ยงไก่ หมู่ที่ ๕

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ๑๐๐

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีของไทยอีสาน เช่น ประเพณีการจุดบั้งไฟ ประเพณีบุญเส็งกลอง การแต่งงาน งานศพ และประเพณีตามเทศกาลต่างๆ เช่น สงกรานต์ และพิธีสำคัญทางศาสนา

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตตำบลสาวแหได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการทำเครื่องจักสาน ใช้สำหรับในครัวเรือน วิธีการเลี้ยงไหมและการทอผ้าไหม วิธีการทอเสื่อกก และวิธีการจับปลาธรรมชาติ

ภาษาถิ่น ส่วนมากร้อยละ ๑๐๐ พูดภาษาอีสาน

๗.๔ OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ประชาชนในเขตตำบลสาวแหได้ผลิตของใช้พื้นเมืองขึ้นใช้ในครัวเรือนและเหลือไว้จำหน่าย ได้แก่ เสื้อที่ทอจากต้นกก ผ้าที่ทอจากผ้าฝ้ายและผ้าไหม เครื่องจักรสานที่ทำจากไม้ไผ่

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ น้ำที่ใช้ในการอุปโภค-บริโภค เป็นน้ำที่ได้จากน้ำฝน และน้ำดิบ จากหนองน้ำสาธารณะ ซึ่งจะต้องนำมาผ่านกระบวนการของระบบประปา สำหรับน้ำใต้ดินมีปริมาณน้อย ไม่สามารถนำขึ้นมาใช้ให้พอเพียงได้ และบางแห่งเค็ม ไม่สามารถใช้ดื่มและอุปโภคได้

๘.๒ ป่าไม้ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแหมีดงสาวแห และดงบ้านแดงเป็นป่าชุมชน เนื้อที่ประมาณ ๑,๑๓๙ ไร่

๘.๓ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในพื้นที่ของตำบลสาวแหส่วนมากเป็นพื้นที่สำหรับเพาะปลูก ที่อยู่อาศัย ร้านค้า สถานประกอบการ ตามลำดับ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ได้แก่ ดิน น้ำ ต้นไม้ ปัญหาคือ เนื่องจากพื้นที่บางส่วนเป็นดินเค็ม น้ำใต้ดิน ก็เค็ม ไม่สามารถนำน้ำจากใต้ดินมาใช้ในการอุปโภค-บริโภคได้ มีแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรไม่เพียงพอ ปัญหาคือยังไม่สามารถหาแหล่งน้ำสำหรับการเกษตรได้เพิ่มขึ้น ปัญหาด้านขยะ เมื่อชุมชนแออัดขยะก็มากขึ้น การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำโครงการเพื่อแก้ไขปัญหาขยะจากชุมชน เช่น โครงการสาวแหปลอดภัยร่วมมือร่วมใจ กำจัดขยะอันตราย

๙. อื่นๆ

๑๐. บุคลากรที่เป็นพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๓๕ คน โดยมี นางจิระภา ระดาพัฒน์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และนายปฏิการ เชื้อทอง รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผู้บังคับบัญชา แยกเป็นส่วนต่างๆ ดังนี้

๑. สำนักงานปลัด มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานทั่วไป,งานธุรการ,งานการเจ้าหน้าที่,งานสวัสดิการ,การประชุม,การออกข้อบัญญัติ,แผนพัฒนาตำบล มีพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๘ คน แยกตามตำแหน่งดังนี้

- ตำแหน่ง หัวหน้าสำนักงานปลัด อบต.	จำนวน	๑	คน
- ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายป้องกันฯ	จำนวน	๑	คน
- ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	จำนวน	๑	คน
- ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา	จำนวน	๑	คน
- ตำแหน่ง นักทรัพยากรบุคคล	จำนวน	๑	คน
- ตำแหน่ง นักจัดการงานทั่วไป	จำนวน	๑	คน
- ตำแหน่ง ครู	จำนวน	๒	คน

พนักงานจ้าง จำนวน ๑๑ คน แยกตามตำแหน่งดังนี้

- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผู้ดูแลเด็ก	จำนวน	๒	คน
- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.นักวิชาการเกษตร	จำนวน	๑	คน
- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.จพง.ป้องกันบรรเทาฯ	จำนวน	๑	คน
- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.จพง.ธุรการ	จำนวน	๓	คน
- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.จพง.ประชาสัมพันธ์	จำนวน	๑	คน
- พนักงานขับรถยนต์	จำนวน	๒	คน
- พนักงานดับเพลิง(ประจำรถบรรทุกน้ำ)	จำนวน	๑	คน
- จ้างเหมาบริการ	จำนวน	๔	คน

๒. กองคลัง มีอำนาจหน้าที่ เกี่ยวกับการรับ การเบิกจ่าย การฝาก ,การจัดทำบัญชี,งบการเงิน,การจัดเก็บรายได้,งานพัสดุ มีพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๒ คน แยกตามตำแหน่ง ดังนี้

- ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองคลัง	จำนวน	-	คน
- ตำแหน่ง นักวิชาการเงินและบัญชี	จำนวน	-	คน
- ตำแหน่ง นักวิชาการพัสดุ	จำนวน	๑	คน

พนักงานจ้าง จำนวน ๔ คน แยกตามตำแหน่งดังนี้

- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.จพง.การคลัง	จำนวน	๑	คน
- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.เจ้าพนักงานพัสดุ	จำนวน	๑	คน
- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.จพง.ธุรการ	จำนวน	๑	คน

- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.จพง.จัดเก็บรายได้ จำนวน ๑ คน

๓. กองช่าง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการออกแบบ สำรวจ เขียนแบบ ควบคุมอาคาร การก่อสร้าง และงานซ่อมบำรุง มีพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๑ คน แยกตามตำแหน่ง ดังนี้

- ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองช่าง จำนวน - คน
- ตำแหน่ง นายช่างโยธา จำนวน ๑ คน

พนักงานจ้าง จำนวน ๔ คน แยกตามตำแหน่ง ดังนี้

- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.นายช่างโยธา จำนวน ๑ คน
- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.ช่างไฟฟ้า จำนวน ๑ คน
- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.ช่างเขียนแบบ จำนวน ๑ คน
- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.จพง.ธุรการ จำนวน ๑ คน

๔. กองสวัสดิการสังคม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการด้านสังคมสงเคราะห์ การจ่ายเบี้ยยังชีพให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์ และส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชน เป็นต้น มีพนักงานส่วนตำบล จำนวน ๒ คน แยกตามตำแหน่ง ดังนี้

- ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม จำนวน ๑ คน
- ตำแหน่ง นักพัฒนาชุมชน จำนวน ๑ คน

พนักงานจ้าง จำนวน ๒ คน แยกตามตำแหน่ง ดังนี้

- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.เจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน จำนวน ๑ คน
- พนักงานจ้างตำแหน่ง ผช.จพง.ธุรการ จำนวน ๑ คน

๕. หน่วยตรวจสอบภายใน มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานย่อย องค์การบริหารส่วนตำบล ทุกส่วนราชการให้ดำเนินการเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับองค์การบริหารส่วนตำบล มีพนักงานส่วนตำบล จำนวน - คน ดังนี้

- ตำแหน่ง นักวิชาการตรวจสอบภายใน จำนวน - คน

๑๑. ระดับการศึกษาของพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง

☐ มัธยมศึกษา	จำนวน ๑ คน
☐ ปวช.	จำนวน - คน
☐ ปวท.	จำนวน ๑ คน
☐ ปวส.	จำนวน ๑๐ คน
☐ อนุปริญญา	จำนวน ๑ คน
☐ ปริญญาตรี	จำนวน ๑๘ คน
☐ ปริญญาโท	จำนวน ๕ คน

๑๒. บุคลากรที่เป็นผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

☐ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล	จำนวน ๔ คน
☐ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากการเลือกตั้ง	จำนวน ๗ คน

๑๓. สถานะทางการคลัง

สถานการณ์เงินการคลัง (ใช้ข้อมูลปีที่ขอจัดเป็นฐาน ย้อนหลัง ๕ ปี)

๑. รายได้จริงโดยไม่รวมเงินอุดหนุน

๑.๑	ปีงบประมาณ ๒๕๖๐	จำนวน	๑๔,๐๑๒,๔๓๙.๐๓ บาท
๑.๒	ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	จำนวน	๑๔,๕๖๑,๗๕๖.๓๘ บาท
๑.๓	ปีงบประมาณ ๒๕๖๒	จำนวน	๑๔,๙๑๒,๒๗๕.๗๗ บาท
๑.๔	ปีงบประมาณ ๒๕๖๓	จำนวน	๑๓,๖๔๗,๗๖๕.๑๖ บาท
๑.๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔	จำนวน	๑๔,๔๘๒,๗๒๐.๐๓ บาท

๒. มีรายได้ทั้งหมดโดยรวมเงินอุดหนุน

๒.๑	ปีงบประมาณ ๒๕๖๐	จำนวน	๒๕,๗๖๑,๕๒๑.๐๓ บาท
๒.๒	ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	จำนวน	๒๗,๒๒๗,๖๒๑.๓๘ บาท
๒.๓	ปีงบประมาณ ๒๕๖๒	จำนวน	๒๖,๘๔๕,๕๑๓.๗๗ บาท
๒.๔	ปีงบประมาณ ๒๕๖๓	จำนวน	๒๖,๒๑๖,๐๖๙.๑๖ บาท
๒.๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔	จำนวน	๒๗,๕๕๒,๒๙๖.๔๕ บาท

๓. รายจ่ายจริงย้อนหลัง ๕ ปี

๓.๑	ปีงบประมาณ ๒๕๖๐	จำนวน	๒๔,๒๓๖,๑๐๙.๐๗ บาท
๓.๒	ปีงบประมาณ ๒๕๖๑	จำนวน	๒๓,๘๔๓,๘๕๔.๔๙ บาท
๓.๓	ปีงบประมาณ ๒๕๖๒	จำนวน	๒๔,๓๔๑,๒๘๐.๐๐ บาท
๓.๔	ปีงบประมาณ ๒๕๖๓	จำนวน	๒๔,๑๓๑,๑๓๓.๗๑ บาท
๓.๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๔	จำนวน	๒๔,๒๔๐,๑๐๒.๗๗ บาท

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตามการตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟูการใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีความเสี่ยงต่อการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความเข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่นๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดยิ่งขึ้น และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติ ที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคง และเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่จะช่วยให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภคนสูงวัยที่จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้นประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทยโดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยังทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของการทำงานและอาชีพ สาขการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยีและสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติโดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง

วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่ เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทย จำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความ เปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่ง จำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของระบบการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถ ยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจาย ผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาค ส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็น เมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง กับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมี กลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถ ใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกระชับและสร้าง สัมพันธไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคง ของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบ กติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้ เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวม จิตใจเพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีแตกต่างจาก ปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศ สิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่ รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิด การปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศ เจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักใน ด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและ จุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็น เป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับ ยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาค

ตะวันออกเพื่อให้การพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ และประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่น ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ **“ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุขเศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน”** โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาค

ทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

๒) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้

๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

(๑) การรักษาความสงบภายในประเทศ

(๒) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

(๓) การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคง

ของชาติ

(๔) การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กร

ภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ

(๕) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) การเกษตรสร้างมูลค่า

(๒) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๓) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(๔) โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม

(๒) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

(๓) ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

(๔) การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย

(๕) การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี

(๖) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

(๗) การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

(๑) การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ

(๒) การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี

(๓) การเสริมสร้างพลังทางสังคม

(๔) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการ

จัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(๒) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล

(๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(๔) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(๕) พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวกรวดเร็ว โปร่งใส

(๒) ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่

(๓) ภาครัฐมีขนาดเล็กกะทัดรัด เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

(๔) ภาครัฐมีความทันสมัย

(๕) บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

(๖) ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๗) กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

(๘) กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ อยู่ระหว่างการดำเนินการและยังไม่ประกาศใช้ แต่ได้กำหนดทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เอาไว้แล้ว

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห มีความสอดคล้องกับทิศทางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห จึงได้นำทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าวมาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นให้เหมาะสมกับสถานการณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ซึ่งทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มีรายละเอียด ดังนี้

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ประเทศไทยจะยังคงเผชิญกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของโลก ทั้งที่เป็นแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงระยะสั้นและระยะยาวที่สามารถคาดการณ์ผลกระทบได้ และที่ไม่สามารถคาดการณ์ผลกระทบที่จะเกิดขึ้นได้อย่างชัดเจน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยในมิติต่างๆ อย่างมีนัยสำคัญ ด้วยขนาดและลักษณะที่แตกต่างกันออกไป โดยบริบทและเงื่อนไขสภาพแวดล้อม ภายในประเทศจะเป็นตัวแปรหลักที่บางชี้ว่าบริบทการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกที่เกิดขึ้นจะสร้างโอกาสหรือเป็นความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ รวมถึงมีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางของไทยในอนาคต

ภายใต้กระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น อาทิ ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีอย่างพลิกผัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสูงสังคมสูงวัย และภาวะโลกร้อนจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ร่วมกับปัจจัยเร่งจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ที่ก่อให้เกิดความผันผวนของสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมแก่หลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยนั้น พบว่าแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สามารถนำมาซึ่งโอกาสและความเสี่ยงที่จะช่วยผลักดันให้การพัฒนาประเทศไทยในระยะต่อไปให้เกิดผลสำเร็จ หรือเป็นอุปสรรคหน่วงรั้งการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศให้ไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ขึ้นอยู่กับ บริบทหรือศักยภาพ

และขีดความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยโอกาสที่สำคัญสำหรับประเทศไทย ซึ่งมีที่มาจากแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับโลก พบว่ามีที่มาจากความก้าวหน้า และความแพร่หลายของ เทคโนโลยีเป็นหลัก ซึ่งการสรรค์สร้างประโยชน์จากเทคโนโลยีให้เกิดเป็นโอกาส สำหรับประเทศไทยได้นั้น ต้องอาศัยการพัฒนาคนและระบบบริหารจัดการด้านดิจิทัลและข้อมูลสารสนเทศให้ มีความพร้อมเพื่อรองรับโอกาสที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงให้กระจายลงสู่ทุกภาคส่วนอย่างทั่วถึง เท่าทัน ขณะเดียวกัน ความเสี่ยงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบเชิงลบและเป็นความท้าทายที่สำคัญต่อประเทศไทยในการที่จะต้องเร่งแสวงหาแนวทางในการแก้ไขรับมือ นั้น พบว่ามาจากแนวโน้มด้านการเปลี่ยนแปลงโครงสร้าง ประชากร ความเหลื่อมล้ำด้านดิจิทัล รวมถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมและภัยธรรมชาติ ซึ่งจะบั่นทอนขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมถึงยังอาจเป็นเงื่อนไขท้าทายต่อมิติการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างความเสมอภาคในสังคม ซึ่งบริบทสถานการณ์[ของประเทศ]ไทยที่ยังมีข้อจำกัดภายในหลาย ประการนั้น หากไม่ได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนแล้ว อาจส่งผลให้ประเทศไทยมีความเปราะบางยิ่งขึ้นเมื่อต้องเผชิญกับความเสี่ยงต่างๆ ที่มีความผันผวนสูง ตลอดจนอาจพลาดโอกาสที่จะใช้ประโยชน์จากพลวัตการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ และส่งผลให้ประเทศไทยไม่สามารถก้าว ตามโลกได้อย่างเท่าทัน นำไปสู่การสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว และอาจต้องจมกับปัญหา เรื้อรังที่อุดร้งความก้าวหน้าของประเทศในทุกมิติอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในทิศทางที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ได้อย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้เงื่อนไขความท้าทายทั้งหลายดังกล่าว จึงจำเป็นที่ประเทศจะต้องเสริมสร้างให้เกิด ความเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในระดับโครงสร้างของประเทศบนพื้นฐานของความเข้มแข็ง สมดุล และยั่งยืน เพื่อ ก้าวข้ามปัญหาอุปสรรคเดิมให้ประเทศไทยมีสมรรถนะเพียงพอต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง พร้อมทั้งเร่ง เพิ่มศักยภาพในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้งที่ ทั้งนี้ การยกระดับสมรรถนะและศักยภาพของประเทศไทยในระยะเวลานี้ใกล้เคียงจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ อย่างเป็นรูปธรรมหากอาศัยเพียงการมุ่งแก้ไขปัญหเฉพาะหน้าหรือการปรับเปลี่ยนแนวทางการดำเนินงานใน รายละเอียดเพียงเล็กน้อย เนื่องจากการปรับตัวแบบค่อยเป็นค่อยไปจะไม่เท่าทันต่อพลวัตการเปลี่ยนแปลงที่ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วฉับพลันในยุคปัจจุบัน อีกทั้งยังไม่เพียงพอสำหรับการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผล กระทบที่รุนแรงและแผ่ขยายในวงกว้าง หรือทันต่อการแสวงหาโอกาสที่จะสร้างผลประโยชน์ที่ผลักดันให้ประเทศไทยสามารถบรรลุเป้าหมายในการพัฒนาภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ชาติได้ตามกรอบระยะเวลาที่กำหนด

๓.๒.๑ พลิกโฉมประเทศไทย สู่เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน (Transformation to Hi-Value and Sustainable Thailand)

๓.๒.๒ องค์ประกอบหลักของการขับเคลื่อนประเทศสู่“เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่าง ยั่งยืน” (Hi-Value and Sustainable Thailand)

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจจะชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลานี้ โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จาก สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดลงจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ – ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ – ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของ

ไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๑.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลง ซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ ๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีความล่าช้าเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้านี้ ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการเงินคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมาและจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้นโยบายทางการเงินคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing

Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนา มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปายังขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมืองและมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัด ยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัยและการตั้งครรภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๗-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๘ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๙ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงานกลุ่มเจนเอเรชั่นวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากมีการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนแห่งกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าต้องส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๔๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบทและระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุด มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่าอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระเข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลางยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดวกสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) พื้นที่ป่าไม้ลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๗๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคามทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อม

คุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ ใดๆ ไร่ก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) **การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น** ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ในระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ในระดับ ๑.๙๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) **ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ** ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำท่าตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำท่าธรรมชาติ มีแอ่งน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ แอ่งน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) **ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ** แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการใช้เคลือบอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลงส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปฏิกิริยาค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบัน มีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วาตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัยจะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงด้านๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่ต้องค้ำประกันด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทยหลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนัก

นายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลียงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนา บางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปลอมให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมือง จนไม่สามารถรักษาริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วน ได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจายอำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระโดยไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไข การกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนั้น มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อบท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๔ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อบท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็น ข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีนานามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๘๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจหน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่น

ขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อบท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อบท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาลำนี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่าประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓) ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศ รายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็นปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง (๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น

(๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้ขั้นสูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะช้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาสการเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการลงทุนในระบบสาธารณูปโภคจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีสวนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบมาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการ

ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความเป็นธรรมทางการเงิน การคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อยุติการคอรัปชันและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้เวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้าและบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่ออุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทัน ขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม จะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะส่งผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้

แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้านและ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางด้านการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากึ่งทุนและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญๆ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญๆ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบซ้ำเติมต่อสถานการณ์ความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลกระทบต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals-SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแผนแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความ

ยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๔๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

- (๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- (๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากร

ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- (๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

- (๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
- (๒) ขจัดกาทุจริตคอร์รัปชัน
- (๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสถานะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยานและอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับ

การสร้าง ความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้าง ความเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้งระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัล ในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตาม ศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความ พหุพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาระแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง โดย

(๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้าง ความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)

(๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดย การจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา

(๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ

(๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษา ตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้มีความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนาวัตรกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาสดำเนินการการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับปรุงโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดการบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมืองน่าอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดินปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชนกฎหมายภาษีมรดกกฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียมความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุขภาค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ

และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการเมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัดการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งด้านการค้าการลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้านอำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่างแท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุนในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและการผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วนนำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่มพื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน และแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำการเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีบทบาทมากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษจากการจัดการขยะเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้ช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคาจัดซื้อ จัดจ้าง โครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูลข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กกะทัดรัดแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) จะสิ้นสุดลงในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ และการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ อยู่ระหว่างการร่วมสร้างแผนฯ โดยมุ่งพัฒนา ๔ ด้าน ได้แก่

๑. ด้านเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-added Economy)

๒. ด้านสังคมแห่งโอกาส และความเสมอภาค High Opportunity Society

๓. ชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-friendly Living)

๔. ด้านปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's Transformation)

เมื่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ประกาศใช้ จึงจะดำเนินการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ต่อไป

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวทางการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การ

พัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห นั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวแหมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่ไปกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมमानฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท้าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓.๓ โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

(๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

(๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน

(๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

(๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน

(๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

(๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

(๗) โครงการฟื้นฟูผืนน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

➤ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา กลุ่มจังหวัด พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด ภายใต้ผลการวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม ศักยภาพ บริบทของการพัฒนาที่ผ่านมาและในอนาคต รวมทั้งสภาพของปัญหาและความต้องการ ของประชาชน โดยมียุทธศาสตร์ของการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ดังนี้

๔.๑ วิสัยทัศน์

“ศูนย์กลางอุตสาหกรรมเกษตร เชื่อมโยงการบริการ การท่องเที่ยว และโลจิสติกส์ สู่อนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

๔.๒ เป้าประสงค์ (เชิงวิสัยทัศน์)

เพื่อก้าวไปสู่วิสัยทัศน์และการพัฒนากลุ่มจังหวัดที่พึงปรารถนาในระยะยาว ๔ ปี จึงได้กำหนด เป้าหมายหลักในการพัฒนากลุ่มจังหวัดไว้ดังนี้

- ๑) เพิ่มคุณภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจหลักให้ได้มาตรฐาน
- ๒) เพิ่มมูลค่าการค้า การลงทุน และการแปรรูปพืชเศรษฐกิจหลัก
- ๓) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

๔.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์/กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และกลยุทธ์การพัฒนาเพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ของการพัฒนารายได้ประเด็นยุทธศาสตร์ รวม ๓ ประเด็น ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการผลิตการเกษตรและอุตสาหกรรม แปรรูปการเกษตร ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

๑. เพิ่มคุณภาพและมาตรฐานการผลิต
๒. พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าพืชเศรษฐกิจหลัก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการค้า การบริการ และโลจิสติกส์

กลยุทธ์

๑. พัฒนาศักยภาพ SME และเครือข่ายผู้ประกอบการ
๒. พัฒนาและเชื่อมโยงคมนาคมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์
๓. เพิ่มคุณภาพฝีมือแรงงานและเพิ่มทักษะแก่ผู้ประกอบการ
๔. พัฒนาระบบการตลาดผลิตภัณฑ์ทุกกลุ่มจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างครบวงจร

กลยุทธ์

๑. พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับผลิตภัณฑ์ชุมชน
๒. พัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
๓. ส่งเสริมกิจกรรมและประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัด

➤ แผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด

จังหวัดร้อยเอ็ด ได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไป ปัญหาและความต้องการของประชาชน ตลอดจนการประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด โดยนำมาวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค แล้วประเมินศักยภาพการพัฒนาพร้อมกับประเด็นการพัฒนาตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔ ยุทธศาสตร์รายสาขา ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของประเทศ ยุทธศาสตร์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) อยู่ระหว่างขั้นตอนรับฟังความคิดเห็นแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตอนกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) และยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัด มาจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ สรุปได้ ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์จังหวัดร้อยเอ็ด

“มหานครข้าวหอมมะลิ ศูนย์กลางการท่องเที่ยววัฒนธรรมอีสาน และเมืองสุขภาพ ภายในปี พ.ศ.๒๕๖๕”

๒. พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและพัฒนาข้าวหอมมะลิเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม เพิ่มศักยภาพการบริหารทรัพยากร และสินค้าการเกษตรให้เป็นเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และเป็นแหล่งผลิตอาหารปลอดภัย

๒. พัฒนาจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยว การค้า การลงทุน เชื่อมโยงการบริการสินค้า ผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้งวัฒนธรรม ค่านิยม และประเพณีที่ดีงาม สามารถผสมผสานกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมสมัยใหม่ได้อย่างกลมกลืน

๓. พัฒนาคนให้มีคุณภาพ สร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ให้ภาคประชาสังคม และส่งเสริมให้มีการดำเนินชีวิตตามแนวทางหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

๔. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพ

๕. สร้างความมั่นคงภายในและส่งเสริมการให้บริการภาครัฐอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๓. เป้าประสงค์

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เติบโตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี

๒. สังคมมีความมั่นคง ปลอดภัย และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามเกณฑ์มาตรฐาน

๔. ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิ และสินค้าการเกษตร

สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน และสังคม ให้เข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีคุณภาพ

และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารจัดการภาครัฐ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิ และสินค้าการเกษตร สู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ และอาหารปลอดภัย

วัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

๑. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตร มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ อาหารปลอดภัย

๒. เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัดเติบโตเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ผลผลิตข้าวหอมมะลิเฉลี่ยต่อไร่เพิ่มขึ้น (๑๐ กิโลกรัมต่อปี)
๒. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลผลิตภาคการเกษตร (ร้อยละ ๒ ต่อปี)
๓. ร้อยละของจำนวนแปลงฟาร์มเป้าหมายที่ปลูกข้าวหอมมะลิและสินค้าเกษตรได้รับมาตรฐานเกษตรปลอดภัย/เกษตรอินทรีย์ (ร้อยละ ๖๐)
๔. พื้นที่การเกษตรแบบแปลงใหญ่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเพิ่มขึ้น ๕๐ แปลง
๕. ร้อยละของหมู่บ้านมีตลาดสินค้าเกษตรชุมชนในปี ๒๕๖๕ (ร้อยละ ๕๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาพื้นที่ทุ่งกุลาร้องไห้และพื้นที่ที่มีศักยภาพของจังหวัดเป็นแหล่งผลิตข้าวหอมมะลิคุณภาพสูงภายใต้มาตรฐานเกษตรปลอดภัยและอินทรีย์
๒. ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนพื้นที่นาไม่เหมาะสมไปสู่สินค้าเกษตรชนิดใหม่ หรือเกษตรกรรมทางเลือก
๓. พัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร และแปรรูป ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
๔. ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้สามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
๕. ส่งเสริมตลาดสินค้าเกษตรในท้องถิ่นและตลาดอิเล็กทรอนิกส์อย่างทั่วถึง
๖. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิและสินค้า

เกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

ยกระดับการท่องเที่ยว การบริการ การค้า และการลงทุน

วัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

๑. เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของภาคอีสานตอนกลาง
๒. เศรษฐกิจดีและมีอัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของภาคนอกการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. มูลค่าการค้าและการลงทุนเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๒ ต่อปี)
 ๒. รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
 ๓. อัตราการขยายตัวภาคบริการเพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๓ ต่อปี)
 ๔. รายได้จากการจำหน่ายสินค้า OTOP เพิ่มขึ้น (ร้อยละ ๑๐ ต่อปี)
 ๕. ร้อยละจำนวนผู้ประกอบการ SMEs เข้าถึงแหล่งทุน (ร้อยละ ๕ ต่อปี)
- ### แนวทางการพัฒนา
๑. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวและงานประเพณีวัฒนธรรมอีสานต่อเนื่องทั้งปี
 ๒. ประชาสัมพันธ์และเสริมกิจการการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและงานประเพณีวัฒนธรรมอีสานต่อเนื่องทั้งปี
 ๓. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
 ๔. ส่งเสริมตลาดการค้า การลงทุน และอุตสาหกรรมสร้างสรรค์
 ๕. ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน และพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs เพื่อการค้าการลงทุน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓
พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน และสังคม ให้เข้มแข็ง

วัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

๑. เพื่อให้คนได้รับการพัฒนาเหมาะสมตามวัย มีคุณภาพ เป็นคนดีคนเก่ง มีคุณธรรม
๒. คนมีสุขภาวะที่ดี สังคมเข้มแข็ง
๓. ส่งเสริมและยกระดับอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของเด็กและเยาวชนที่ได้รับการเรียนรู้ พัฒนาทักษะชีวิตตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน (ร้อยละ ๑๐๐)
๒. ใคิขของเด็ก เยาวชน อายุ ๖ - ๑๕ ปี เฉลี่ยเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ.๒๕๖๕ เท้ากับ ๑๐๑
๓. อัตราการตายของผูที่เป้นโรคหัวใจและหลอดเลือด มะเร็ง เขาหวาน และทางเดินหายใจเรื้อรัง
ลดลง ร้อยละ ๒๐

๔. ร้อยละของครัวเรือนยากจนเป้าหมายที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์ จปฐ.ลดลง (ร้อยละ ๘๐)
๕. ผลิตภาพแรงงานจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี
๖. ผูสูงอายุเข้าสู่ระบบการเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ (ร้อยละ ๘๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง
๒. สร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดีและสร้างเมืองสุขภาพ
๓. สร้างความเสมอภาครองรับสังคมผู้สูงอายุ และจัดสวัสดิการสังคมให้มีคุณภาพ
๔. แก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
๕. ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔
สร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีคุณภาพและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของประเด็นการพัฒนา

๑. เพื่อให้มีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่ตอบสนองต่อการพัฒนาและเติบโตอย่างยั่งยืน (SDG : Sustainable Development Growth)
๒. เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการประกอบอาชีพอย่างเพียงพอและ
สมดุล

๓. เพื่อรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ประชาชนมีน้ำอุปโภคและบริโภคที่เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ ร้อยละ ๑๐๐
๒. พื้นที่ปลูกต้นไม้ของจังหวัดเพิ่มขึ้น ๓๒,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๖๕
๓. ชยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ร้อยละ ๗๕
๔. ชยะมูลฝอยตกค้างสะสมได้รับการกำจัด ร้อยละ ๑๐๐
๕. ครัวเรือนมีการใช้พลังงานทดแทนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๕ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาแหล่งน้ำผิวดิน/น้ำใต้ดิน และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่

๒. พื้นฟูป่าไม้ให้อุดมสมบูรณ์และรักษาความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ต้นน้ำและป่าชุมชน
๓. พื้นฟูและพัฒนาสวนสาธารณะทุกแห่งให้เป็นพื้นที่สีเขียว
๔. เสริมสร้างและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในด้านสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ
๕. บริหารจัดการแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ให้มี
๖. พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

คุณภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕
รักษาความมั่นคงภายใน และการบริหารจัดการภาครัฐ

วัตถุประสงค์ของการพัฒนา

๑. เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๒. เพื่อยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐ ให้ตอบสนองต่อการพัฒนา และขจัดปัญหาอุปสรรคของประชาชนให้เข้าถึงบริการ
๓. เพื่อเชิดชูความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความสมานฉันท์สู่สังคมและ

ชุมชน

เป้าหมายและตัวชี้วัด

๑. ร้อยละของจำนวนคดีอาชญากรรมในคดี ๕ กลุ่ม จับกุมผู้กระทำผิด (ร้อยละ ๘๕)
๒. จำนวนหมู่บ้านสีขาวปลอดยาเสพติด (ร้อยละ ๙๕)
๓. อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทางบกตลลง ๒ คนต่อประชากรหนึ่งแสนคนต่อปี
๔. ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการต่อหน่วยงานภาครัฐ (ร้อยละ ๙๐)

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมด้านความมั่นคงภายในให้มีประสิทธิภาพ
๒. เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม และปัญหายาเสพติดโดยประชาชนมีส่วนร่วม
๓. เพิ่มศักยภาพเจ้าหน้าที่และประชาชนในการเตรียมความพร้อมรองรับการเกิดสาธารณภัย
๔. เพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนาสมรรถนะบุคลากรและการให้บริการภาครัฐ
๕. เพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการภาครัฐ และการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังเสมอ

ภาค และเป็นธรรม

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑) วิสัยทัศน์

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด มีบริการสาธารณะที่ดี เน้นการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นและประโยชน์ของประชาชนอย่างยั่งยืน”

๒) พันธกิจ

๒.๑ ส่งเสริมการจัดทำบริการสาธารณะให้ได้ประสิทธิภาพ เพื่อสร้างโอกาส สร้างอาชีพ รายได้ยกระดับคุณภาพชีวิตให้มีความมั่นคง

๒.๒ ส่งเสริมการสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมและประสานพลังทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่น

๓) เป้าประสงค์รวม

๓.๑ ท้องถิ่นมีการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๓.๒ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๔) ประเด็นยุทธศาสตร์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

๑.ท้องถิ่นมีสาธารณูปโภค สาธารณูปการที่ได้มาตรฐานและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

๑.จำนวนโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น(จำนวน ๒๐๓ แห่ง/ปี)

๒.จำนวนชลประทานเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น(จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๓.จำนวนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟู (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๔.จำนวนสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลเพิ่มขึ้นอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น(จำนวน ๕ แห่ง/ปี)

กลยุทธ์

๑.พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน

๒.พัฒนาแหล่งน้ำเดิมและแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการกักเก็บ พัฒนาชลประทานและเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรให้ครอบคลุมทุกพื้นที่และเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการน้ำเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓.พัฒนาด้านผังเมือง การควบคุมอาคาร กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการจราจร

๔.บริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ส่งเสริมการสร้างความตระหนักและการเรียนรู้ของประชาชนในการฟื้นฟู ปลูกป่า การป้องกันการบุกรุกป่าต้นน้ำและพื้นที่ลุ่มน้ำและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม

เป้าประสงค์

๑.ประชาชนมีคุณภาพ มีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีพ

๒.ชุมชนในท้องถิ่นเป็นสังคมที่เข้มแข็ง สมานฉันท์ เกื้อกูลและเอื้ออาทรต่อกัน

ตัวชี้วัด

๑.เด็ก/นักเรียนและเยาวชนได้รับการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร้อยละ ๑๐๐

๒.ประชาชนนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาดำรงชีวิต ร้อยละ ๘๕

๓.แรงงานได้พัฒนาสู่แรงงานมีฝีมือ ร้อยละ ๕๐

๔.ประชาชนเข้าถึงสวัสดิการด้านสาธารณสุขของรัฐ ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์

๑.พัฒนาคนทุกช่วงวัย สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต ยกกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ สืบทอดองค์ความรู้ ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.พัฒนาประชาชนในจังหวัดให้มีครอบครัวอบอุ่น ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขใช้ชีวิตแบบพอเพียงตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ส่งเสริมให้มีระบบการจัดการความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น สนับสนุนชุมชนต้นแบบ

๓.พัฒนาศักยภาพแรงงาน ทั้งแรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบและแรงงานวิสาหกิจชุมชนไปสู่แรงงานที่มีความรู้ มีฝีมือและความเชี่ยวชาญ

๔.พัฒนาสวัสดิการสังคม การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะและสภาพแวดล้อม การป้องกันและระงับการระบาดของโรคติดต่อป้องกันปัญหาจากยาเสพติด ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชนและการเข้าถึงการรักษาของผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและประชาชนทั่วไป

๕.พัฒนาคุณภาพชีวิตและจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

๖.ยกระดับสถานพยาบาลชุมชนในพื้นที่ห่างไกลให้ได้มาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชนท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑.ประชาชนหลุดพ้นปัญหาความยากจน

๒.สินค้าการเกษตรของท้องถิ่นมีการเพิ่มมูลค่ามากขึ้น

ตัวชี้วัด

๑.การสร้างผลิตภัณฑ์ชุมชนของกลุ่มอาชีพต่างๆเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

๒.จำนวนแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่สร้างขึ้น แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น (จำนวน ๒๐ แห่ง/ปี)

๓.มูลค่าผลผลิตการเกษตร การบริการ การผลิต การค้าเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

๔.จำนวนนวัตกรรมในท้องถิ่นเพิ่มขึ้น (จำนวน ๕ โครงการ/ปี)

กลยุทธ์

๑.ส่งเสริมการลงทุน ส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ให้เกิดขึ้นแก่คนในชุมชน ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.พัฒนาการท่องเที่ยวของจังหวัดให้เป็นพื้นที่เป้าหมายทางการท่องเที่ยว การสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม แหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรหรือท่องเที่ยววิถีไทย ส่งเสริมกลุ่มอาชีพ การบริการ การผลิต การค้า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการของจังหวัด

๓.สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร ผลิตผลของกลุ่มอาชีพต่างๆส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพ การลดต้นทุนการผลิตและการใช้พลังงานทดแทน

๔.พัฒนากระบวนการผลิตและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าการเกษตรด้วยนวัตกรรม ให้เป็นเกษตรปลอดภัยสู่มาตรฐานสากลเกษตรอินทรีย์ เกษตรแปรรูป เกษตรอัตลักษณ์ท้องถิ่น เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างนวัตกรรมใหม่เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๕.ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตและเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาด้านการบริหารจัดการและส่งเสริมการมีส่วนร่วม

เป้าประสงค์

๑.ภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒.ท้องถิ่นมีการพัฒนาตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัด

๑.จำนวนประชาชนมีความสำนึกพลเมืองเพิ่มขึ้น(จำนวน ๑๒,๐๐๐ คน/ปี)

๒.การมีส่วนร่วมของพลเมืองในโครงการพัฒนาต่างๆเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐๐

๓.การตอบสนองความต้องการของประชาชนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐๐

กลยุทธ์

- ๑.ส่งเสริมประชาธิปไตย สนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน เสริมสร้างวัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย
- ๒.เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อแก้ปัญหา การปฏิรูปและการพัฒนาท้องถิ่นในทุกๆด้านอย่างต่อเนื่อง
- ๓.บริหารแบบบูรณาการและแบบประชารัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจรัฐ
- ๔.สร้างความสงบ ความผาสุก ความมั่นคงในชีวิต อำนวยความยุติธรรม การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การสร้างโอกาสในการเข้าถึงหรือได้รับสิทธิและสวัสดิการของรัฐอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม
- ๕.ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจรัฐ เพื่อให้ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- ๖.เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ สร้างบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพ

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ได้กำหนดวิสัยทัศน์ (Vision) เพื่อแสดงสถานการณ์ในอนาคต ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตข้างหน้า ซึ่งจะสามารถสะท้อนถึงสภาพการณ์ของท้องถิ่นในอนาคตอย่างรอบด้าน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์ความหวังที่จะให้เกิดขึ้นในอนาคต ดังนี้

“สาวแหร่วมใจ ยกระดับการศึกษาและคุณภาพชีวิต ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนอย่างยั่งยืน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ร่วมกับประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ รวมทั้งองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ๗ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. การได้รับบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีความสะดวกและรวดเร็ว
๒. เด็กและเยาวชนมีการศึกษาที่ดี ทัวถึง และเท่าเทียมกัน
๓. ประชาชนมีศักยภาพมีรายได้เพียงพอสามารถพึ่งตนเองได้
๔. เสริมสร้างการเรียนรู้ ชุมชนเข้มแข็ง และมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาความสะอาดชุมชน การจัดการขยะโดยชุมชนมีส่วนร่วม
๖. สืบสาน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้าน
๗. การบริหารจัดการภาครัฐที่ดีและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีแหล่งน้ำในการอุปโภคเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๕
๒. ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงสร้างพื้นฐานให้ประชาชนได้ใช้บริการร้อยละ ๘๐
๓. ประชาชนมีความรู้มากขึ้นร้อยละ ๙๐
๔. ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๘๐ มีความรู้และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม ประเพณีและการกีฬา
๕. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๑๐
๖. ชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕ และพึ่งตนเองได้มากขึ้น
๗. ชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลร้อยละ ๙๐ น่ายุติและสงบสุข
๘. การบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมีผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพสูงร้อยละ ๖๐

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. เพิ่มคุณภาพการผลิตข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ ให้ได้มาตรฐานรองรับการส่งออก
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มีความเป็นระบบ และทั่วถึง
๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน สังคมมีความปลอดภัย
๔. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน
๕. พัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการ สร้างธรรมาภิบาลในองค์กร
๖. ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยของประชาชน ควบคุมป้องกันและระงับโรคติดต่อ
๗. พัฒนาการศึกษาศิลปะ วัฒนธรรมอันดีงามให้คงอยู่สืบไป

๒.๖ กลยุทธ์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ก่อสร้าง ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมอย่างทั่วถึง บริหารจัดการน้ำพัฒนาชุดลอก และสร้างแหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรและอุปโภค บริโภค
๒. ส่งเสริมกิจกรรมด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของชุมชนท้องถิ่น
๓. เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ
๔. สร้างความสงบสุข ความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๕. ส่งเสริมการเพาะปลูกข้าวหอมมะลิ ๑๐๕ คุณภาพดี
๖. สร้างระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดการขยะและ

สิ่งปฏิกูล

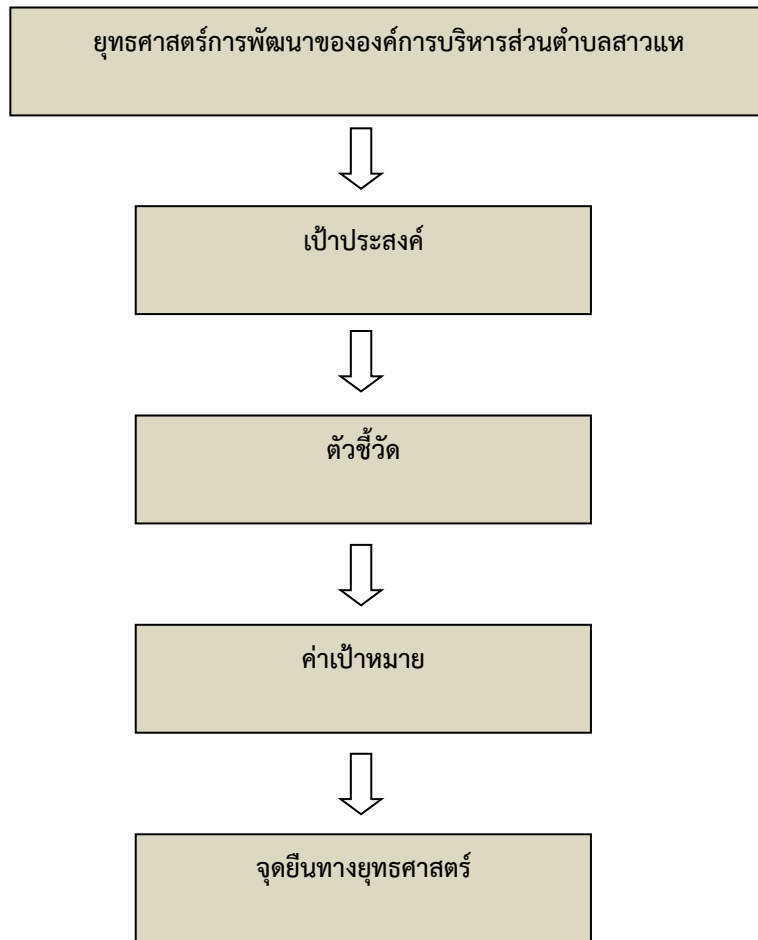
๗. ส่งเสริมสวัสดิการสังคม และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑. การพัฒนาชุมชนให้น่ายุติ มีความเข้มแข็ง โดยได้รับการสาธารณสุขด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาระบบการศึกษาและส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน เพื่อให้ได้รับสวัสดิการจากรัฐอย่างทั่วถึง
๔. ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรอินทรีย์ และการผลิตข้าวหอมมะลิ ๑๐๕
๕. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีความปลอดภัยและยั่งยืน
๖. พัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น และเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการองค์กร
๗. ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน สังคมมีความปลอดภัย

๒.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวแหมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะแวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้เทคนิค SWOT ANALYSIS ซึ่งจากการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ANALYSIS องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ดังนี้

ปัจจัยภายใน

การวิเคราะห์จุดแข็ง (STRENGTH)

- ประชาชนมีคุณภาพ และมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นทั้งในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และคุณภาพชีวิต
- มีโรงเรียนประถมศึกษา ๒ แห่ง (ขยายโอกาส ๑ แห่ง) และศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง สามารถรองรับการเรียนของเด็กนักเรียนได้อย่างเพียงพอ
- ผู้นำชุมชนมีความเข้มแข็ง มีความรู้ความสามารถ และสมานสามัคคี
- มีองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะรองรับการบริการสาธารณะและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน
- มีการประสานร่วมมือกันระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับส่วนราชการในพื้นที่
- มีเส้นทางคมนาคมภายในเขตพื้นที่สะดวกหลายสาย
- มีพื้นที่สาธารณะที่สามารถดำเนินการจัดทำสวนสาธารณะและนันทนาการได้

- มีกลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต กลุ่มอาชีพต่าง ๆ ร้านค้าชุมชนที่เอื้อประโยชน์ให้กับคนในชุมชน

-๔๙-

- มีแหล่งวัตถุดิบที่ใช้ผลิตปุ๋ยชีวภาพ
- มีแรงงานจำนวนมากและราคาถูก
- มีพื้นที่การเกษตรในการผลิตข้าวหอมมะลิชั้นดี

การวิเคราะห์จุดอ่อน (WEAKNESS)

- ขาดระบบการวางผังเมืองที่ได้มาตรฐาน
- เด็กและเยาวชนบางส่วนมีพฤติกรรมไม่ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
- ปัญหาน้ำสิน และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ประชาชนยังขาดความเอาใจใส่ดูแลสุขภาพของตน
- ประชาชนยังมีค่านิยมที่ใช้สารเคมีในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- การปลุสตัวของประชาชนขาดการจัดระบบการจัดการที่ดี
- ถนนบางสายยังขาดการซ่อมแซม
- ไม่มีตลาดที่รองรับผลิตผลทางการเกษตร
- อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ยังไม่เพียงพอ
- มักประสบปัญหาภัยธรรมชาติโดยเฉพาะภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง
- แหล่งน้ำไม่สามารถกักเก็บน้ำได้เต็มที่ในฤดูแล้งทำให้ปริมาณน้ำไม่เพียงพอในการทำการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง
ประชาชนไม่มีอาชีพเสริมหลังการทำงาน
- ขาดแหล่งเงินทุน

ปัจจัยภายนอก

การวิเคราะห์โอกาส (OPPORTUNITY)

- มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมไปสู่อำเภอต่างๆ ซึ่งสามารถรองรับการขยายตัวการลงทุนทางเศรษฐกิจ
- องค์การบริหารส่วนตำบลมีความเหมาะสมในการลงทุนด้านการแปรรูปผลิตผลทางการเกษตรและผลิตปุ๋ยชีวภาพ
- เกษตรกรส่วนใหญ่มีอาชีพทำการเกษตรซึ่งตรงกับนโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหารเพื่อป้อนสู่ครัวโลก
- นโยบายส่งเสริมสินค้า OTOP ของรัฐบาลเป็นตัวเร่งและกระตุ้นก่อให้เกิดการลงทุนพัฒนาสินค้าของท้องถิ่นสู่สากล และเป็นการหมุนเวียนรายได้ของประชาชน

การวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรค (THREAT)

- ขาดงบประมาณในการดำเนินการ
- ปัญหาภัยธรรมชาติโดยเฉพาะภัยแล้ง และน้ำท่วม
- พื้นที่ อบต.สาวแห โดยสภาพเป็นพื้นที่ดอน สภาพดินเป็นดินทรายไม่อุ้มน้ำ ทำการเกษตรโดยต้องอาศัยน้ำฝน ดันทุนทรัพยากรไม่มี นักลงทุนจึงไม่สนใจที่จะดำเนินกิจการในเขตพื้นที่

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวहनัน ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ดาน	สถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบขายและปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑) ขาดแคลนแหล่งน้ำในการเกษตรและน้ำประปาสำหรับอุปโภค-บริโภคยังไม่พอเพียงและยังไม่ได้มาตรฐาน	- แหล่งน้ำและน้ำประปาในการอุปโภค-บริโภค	- ในเขต อบต.	- ประชาชนมีแหล่งน้ำและมีน้ำประปาใช้อย่างพอเพียงมีคุณภาพตามมาตรฐานมากขึ้น
	๒) ไฟฟ้าส่องสว่างทางและที่สาธารณะยังไม่สามารถดำเนินการครอบคลุมพื้นที่ได้ทั้งหมด	- ไฟฟ้า	- ทางและที่สาธารณะใน อบต.	- ทางและที่สาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมาและป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้
	๓) ชุมชนขยายมากขึ้นระบบระบายน้ำยังไม่เพียงพอ เกิดการอุดตัน ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ	- ราง/ท่อระบายน้ำ	- พื้นที่ใน อบต.	- มีรางระบายน้ำสามารถระบายน้ำได้สะดวก ไม่อุดตัน ไม่ส่งกลิ่นเหม็นก่อความรำคาญ
	๔) ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มมากขึ้นและ อบต. ไม่สามารถดำเนินการได้เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ จะดำเนินการได้ก็ต่อเมื่อต้องเป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- เส้นทางคมนาคมที่เป็นสาธารณะและประชาชนมีความต้องการให้ดำเนินการ	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอและประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจรไปมา

ดาน	สถานการณ์ภาพแวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๒. ด้านงาน ส่งเสริมคุณภาพ ชีวิต	๑) มีการระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขต อบต.	ในพื้นที่ไม่มีการ ระบาดของโรคอุบัติ ใหม่ โรคระบาด โรคติดต่อ
	๒) ประชาชนในพื้นที่ป่วย เป็นโรคเรื้อรังแนวโน้มที่ เพิ่มขึ้น เช่น เบาหวาน ความดัน		- ประชาชนกลุ่ม เสี่ยงและผู้ป่วย	
	๓) ปริมาณขยะและน้ำเสีย เพิ่มมากขึ้น		- ในเขต อบต.	- ปริมาณขยะและน้ำ เสียถูกกำจัดให้หมด ด้วยวิธีการที่ถูกต้อง
	๔) ประชาชนบริโภคอาหาร ที่ปลอดภัย		- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนทราบ และสามารถเลือก บริโภคอาหารที่ ปลอดภัยได้ถูกต้อง
	๕) ประชาชนในพื้นที่บางราย มีที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง	- ที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ที่ได้รับความเดือน ร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย	- ประชาชนในพื้นที่ ได้รับความช่วยเหลือ ซ่อมแซมที่อยู่อาศัย ให้มั่นคงแข็งแรง
	๖) มีการขยายตัวของ ประชากรเพิ่มมากขึ้นทำให้ เกิดการขยายตัวของอาคาร บ้านเรือนทำให้เกิดเป็น ชุมชนแออัด	- ประชากร	- พื้นที่ใน อบต.	- ควบคุมการก่อสร้าง อาคารบ้านเรือนการ พิจารณาออก ใบอนุญาตเพื่อไม่เกิด ปัญหาจากการ ก่อสร้างอาคาร
	๗) ประชาชนบางครัวเรือน บริโภค-บริโภคน้ำที่ยังไม่ สะอาดและมีสิ่งเจือปน เช่น จากน้ำฝน น้ำที่ไม่ได้คุณภาพ มีตะกอน	- การอุปโภค- บริโภค	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชนบริโภค น้ำที่สะอาดถูก สุขลักษณะ

ด้าน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
	๑) การศึกษาสื่อการเรียนการสอนยังไม่พอเพียง เด็กนักเรียนไม่ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่าชั้นพื้นฐาน และขาดงบประมาณในการศึกษา ครอบครัวยากจน	- สังคมในชุมชน	- เด็กนักเรียนในเขต อบต.	- มีสื่อการเรียนการสอนที่พอเพียง เด็กนักเรียนได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีงบประมาณในการศึกษาเล่าเรียน
	๒) เด็กและผู้สูงอายุบางครอบครัว ผู้สูงอายุอยู่ตามลำพัง และรับภาระในการดูแลเด็ก		- ผู้สูงอายุและเด็กในเขต อบต.	- ผู้สูงอายุและเด็กได้รับการดูแลที่ดี
	๓) ผู้พิการไม่ได้รับความช่วยเหลือในดำรงชีวิต		- ผู้พิการในเขต อบต.	- ผู้พิการได้รับความช่วยเหลือในการดำรงชีวิตและทั่วถึง
	๔) เยาวชนและวัยรุ่นติดเกมส์ สิ่งลามก บุหรี่ เหล้า สาเสพติด และท้องก่อนวัยอันสมควร		- เยาวชนและวัยรุ่นในเขต อบต.	- เยาวชนและวัยรุ่นมีอนาคตที่ดี
	๕) ประชาชนกรอายุตั้งแต่ ๓๕ ขึ้นไป ไม่ได้ตรวจสุขภาพประจำปี จำนวน ๒๙๑ คน		- ประชาชนในเขต อบต.ที่อายุ ๓๕ ขึ้นไป	- ประชาชนที่อายุ ๓๕ ขึ้นไปได้รับการตรวจสุขภาพทุกคน
	๖) ประชากรที่สูบบุหรี่จำนวน ๓๐๐ คน ดื่มสุรารจำนวน ๑๗๑ คน		- ประชาชนที่สูบบุหรี่และดื่มสุรา	- ประชาชนเลิกสูบบุหรี่และเลิกดื่มสุรา

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๓. ด้านการ วางแผน การ ส่งเสริมการลงทุน พาณิชย์กรรมและ การท่องเที่ยว	๑) ประชาชนไม่มีการ วางแผนในการ ดำเนินงาน	- การวางแผน	- ประชาชนในเขต อบต.	- ประชาชน สามารถวาง แผนการดำเนินงาน ได้เอง
	๒) ขาดแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ	- การลงทุน	- ประชาชนในเขต อบต.	- มีแหล่งเงินทุนใน การทำกิจการและ ประกอบอาชีพ
	๓) ประชาชนขาดสถานที่ จำหน่ายสินค้า	- การพาณิชย์ กรรม	- ร้านค้าแผงลอย	- ร้านค้าแผงลอยมี สถานที่ในการขาย จำหน่ายสินค้า
	๔) ผลผลิตทาง การเกษตรราคาตกต่ำ ระยะทางในการขนส่ง ผลผลิตไกลจากแหล่งรับ ซื้อ		- เกษตรกรในพื้นที่	- ผลผลิตมีราคา สูงขึ้น
	๕) ค่าแรงต่ำค่าครองชีพ สูงขาดแคลนการจ้างงาน		- ผู้ประกอบอาชีพ รับจ้าง	- ค่าแรงสูงขึ้น เหมาะสมกับค่า ครองชีพ มีการจ้าง งานมากขึ้น
	๖) ครั้วเรือนมีรายได้ เฉลี่ยต่อปี ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๙ ครั้วเรือน		- ประชาชนที่มีรายได้ ต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน	- ไม่มีครัวที่ตก เกณฑ์มาตรฐาน รายได้
	๗) ในเขต อบต.ไม่มี แหล่งท่องเที่ยวและ กิจกรรมการท่องเที่ยว	- การท่องเที่ยว	- ในเขต อบต.	- มีแหล่งท่องเที่ยว ในเขต อบต.และ ส่งเสริมกิจกรรม การท่องเที่ยวเพิ่ม มากขึ้น

ดาน	สถานการณ์ภาพ แวดล้อม ภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ขอบข่ายและ ปริมาณของปัญหา/ ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/ กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและ แนวโน้มอนาคต
๔. ด้านการจัด ระเบียบชุมชนและ การรักษาความสงบ เรียบร้อย	๑) การจราจรบนถนนมี เพิ่มมากขึ้นอาจทำให้ เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้	- การจราจร	ประชาชนที่สัญจร ไปมาบนถนน	มีระบบควบคุม การจราจร เช่น ติดตั้ง สัญญาณไฟจราจรเพื่อ เตือนให้ระมัดระวัง
	๒) มีการทำลายและลัก ขโมยทรัพย์สินของ ประชาชนและราชการ รวมทั้งเกิดการทะเลาะ วิวาทกันในชุมชน	- การรักษาความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สินของ ประชาชน	- ประชาชนและ ส่วนราชการ	- มีการป้องกันและ รักษาความปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สินของ ประชาชนละส่วน ราชการ เช่น การติดตั้ง กล้องวงจรปิด การให้ ผู้นำ อปพร. ควบคุม และระงับเหตุทะเลาะ วิวาท
๕. ด้านการบริหาร จัดการและการ อนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๓) เป็นพื้นที่ที่มีดินเค็ม และน้ำใต้ดินเป็นน้ำเค็ม หรือมีรสกร่อย ไม่ สามารถใช้ในการเกษตร และอุปโภค-บริโภคได้	- ดินและน้ำใต้ดิน	- พื้นที่ในเขต อบต.	- ปัญหาเรื่องดินเค็ม ลดลง จัดหาแหล่งน้ำ จากแหล่งอื่นเพิ่ม มากขึ้น
	๔) มีปัญหาเรื่องขยะ และน้ำเสียเพิ่มมากขึ้น ส่งกลิ่นเหม็นรำคาญ	- สิ่งแวดล้อม	- ผู้ประกอบการ และชุมชนในเขต พื้นที่ อบต.	- ปัญหาขยะและน้ำ เสียลดลง ผู้ประกอบ การ สามารถกำจัดขยะ และน้ำเสียเองได้โดย ไม่ส่งผลกระทบต่อ ชุมชน
๖. ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	๑) ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่นถูกลืม เลือนไปมาก	- ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ถูก ลืมเลือนไปมาก	- ประชาชนในเขต อบต.	- ยกย่อง เชิดชูคนดี หรือปราชญ์ชาวบ้านใน โอกาสต่างๆ เพื่อเป็น ตัวอย่างแก่เยาวชน และประชาชน ศิลปะ วัฒนธรรม จารีต ประ เพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ไม่ถูกลืมและ คงอยู่สืบไป

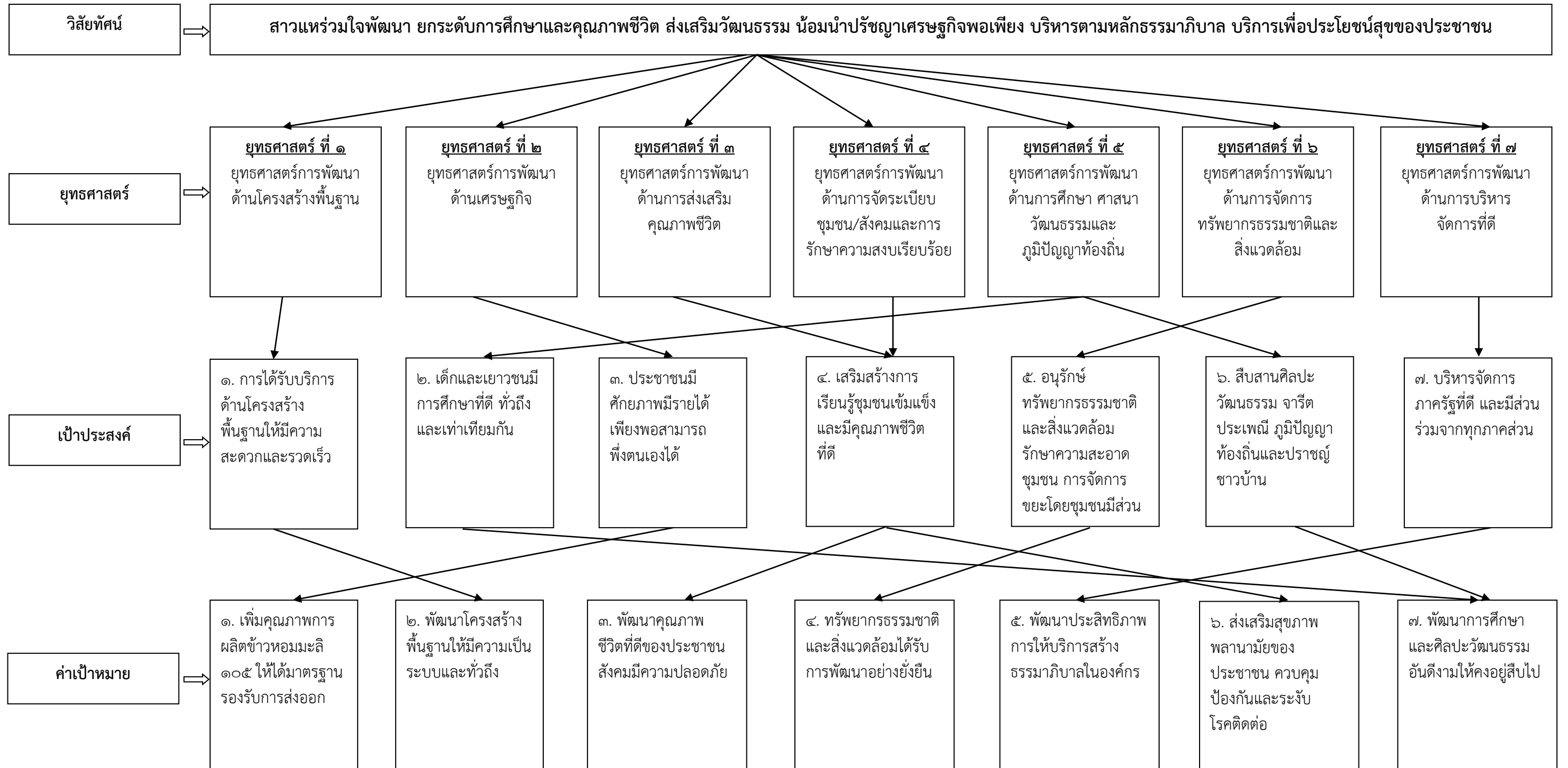
ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

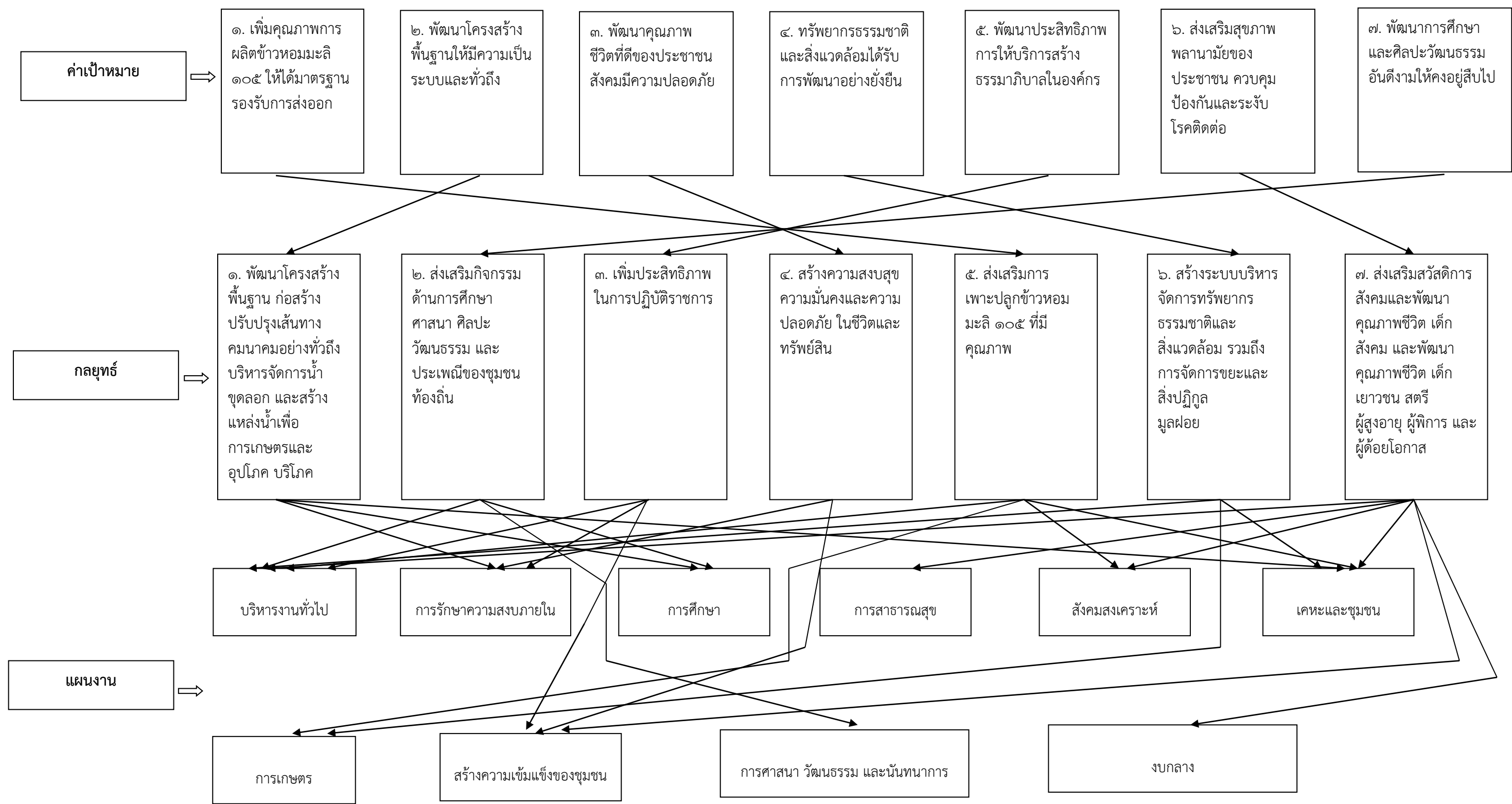
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองช่าง	อบต. สาวแห
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองช่าง	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	กองช่าง	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	กองช่าง	
๒	การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	กองช่าง	
๓	การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต	บริหารงานทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	สำนักปลัด, กองสวัสดิการสังคม	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสังคมสงเคราะห์	กองสวัสดิการสังคม	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	
		การดำเนินงานอื่น	แผนงานงบกลาง	สำนักปลัด, กองสวัสดิการสังคม	
๔	การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย	บริหารงานทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสาธารณสุข	กองสวัสดิการสังคม	
๕	การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น	บริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	สำนักปลัด	
๖	การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	บริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา	กองช่าง	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานเคหะและชุมชน	กองช่าง	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	กองช่าง	
		การเศรษฐกิจ	แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด	
๗	การพัฒนาด้านการบริหารจัดการที่ดี	บริหารงานทั่วไป	แผนงานบริหารงานทั่วไป	สำนักปลัด,กองคลัง	
		บริหารงานทั่วไป	แผนงานการรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	
		บริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด	

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (ต่อ)

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๕

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๖๕
องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห อำเภอนongฮี จังหวัดร้อยเอ็ด

แบบ ผ. ๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน	๕	๘๖๕,๐๐๐	๕	๘๖๕,๐๐๐	๕	๘๖๕,๐๐๐	๕	๘๖๕,๐๐๐	๕	๘๖๕,๐๐๐	๒๕	๔,๓๒๕,๐๐๐
๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	๒๕	๑๘,๑๐๙,๓๔๐	๒๕	๑๘,๑๐๙,๓๔๐	๒๕	๑๘,๑๐๙,๓๔๐	๒๕	๑๘,๑๐๙,๓๔๐	๒๕	๑๘,๑๐๙,๓๔๐	๑๒๕	๙๐,๕๔๖,๗๐๐
๒) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต												
๒.๑ แผนงานการรักษาความสงบภายใน	๓	๑๐๘,๕๐๐	-	-	-	-	-	-	-	-	๓	๑๐๘,๕๐๐
รวม	๓๓	๑๙,๐๘๒,๘๔๐	๓๐	๑๘,๙๗๔,๓๔๐	๓๐	๑๘,๙๗๔,๓๔๐	๓๐	๑๘,๙๗๔,๓๔๐	๓๐	๑๘,๙๗๔,๓๔๐	๑๕๓	๙๔,๙๘๐,๒๐๐
รวมทั้งสิ้น	๓๓	๑๙,๐๘๒,๘๔๐	๓๐	๑๘,๙๗๔,๓๔๐	๓๐	๑๘,๙๗๔,๓๔๐	๓๐	๑๘,๙๗๔,๓๔๐	๓๐	๑๘,๙๗๔,๓๔๐	๑๕๓	๙๔,๙๘๐,๒๐๐

หมายเหตุ แบบ ผ.๐๑ บัญชีสรุปโครงการพัฒนาแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ให้นำไปใช้เป็นแผ่นแรกของแบบต่างๆ(ผ.๐๑ – ผ.ผ๐๑/๑ – ผ.๐๒ – ผ.๐๒/๑ – ผ.๐๒/๒ และสุดท้าย ผ.๐๓)

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑)
องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห อำเภอนongฮี จังหวัดร้อยเอ็ด

แบบ ผ. ๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว การบริการ การค้าและการลงทุน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำจากบ้านนายอภิชาติ ศรีนฤมล ถึงบ้านนายสุพจน์ เสียใหญ่ หมู่ที่ ๖	-เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการอุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาพนมไพรในการขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า	ระยะทางยาว ๕๐๐ เมตร	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	ระยะทางที่ขยายเขตไฟฟ้า	-ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือนอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๒	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำจาก สามแยกมุมวัดหนองแคน ถึงฟาร์ม	-เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการอุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาพนมไพรในการขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า	ระยะทางยาว ๑๔๗ เมตร	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	๑๖๐,๐๐๐	ระยะทางที่ขยายเขตไฟฟ้า	-ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือนอย่างเพียงพอ	กองช่าง
๓	โครงการขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำพร้อมไฟฟ้าส่องสว่างสายจากบ้านนางบุญมา เพี้ยโคตรถึงหนองไผ่ จำนวน ๓ หลอด	-เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการอุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสาขาพนมไพรในการขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า	ระยะทางยาว ๒๕๐ เมตร	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	๗๕,๐๐๐	ระยะทางที่ขยายเขตไฟฟ้า	-ประชาชนมีไฟฟ้าใช้ในครัวเรือนอย่างเพียงพอ	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการติดตั้งไฟฟ้า ส่องสว่างสาธารณะ ในพื้นที่ ตำบลสาวแห ทั้ง ๗ หมู่บ้าน จำนวน ๒๐ จุด	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ มีความปลอดภัย ในชีวิต และทรัพย์สิน	ติดตั้งไฟฟ้าส่อง สว่างสาธารณะ ในพื้นที่ตำบล สาวแหทั้ง ๗ หมู่บ้าน จำนวน ๒๐ จุด	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	๓๐๐,๐๐๐	จำนวนโคม ไฟฟ้าที่ได้รับ การติดตั้ง	-ชุมชนสงบสุข ปลอดภัยและน่า อยู่อาศัย	กองช่าง
๕	โครงการติดตั้งไฟฟ้า ส่องสว่างจากบ้าน นายอมรเทพศิริ เยื้องกายถึงบ้านนาง บุญนาถ ศิริมา ม.๔ จำนวน ๓ หลอด	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ มีความปลอดภัย ในชีวิต และทรัพย์สิน	ติดตั้งไฟฟ้า ส่องสว่างจาก บ้านนายอมร เทพศิริ เยื้องกายถึงบ้าน นางบุญนาถ ศิริ มา ม.๔ จำนวน ๓ หลอด	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนโคม ไฟฟ้าที่ได้รับ การติดตั้ง	-ชุมชนสงบสุข ปลอดภัยและน่า อยู่อาศัย	กองช่าง
รวม	๕ โครงการ	-	-	๘๖๕,๐๐๐	๘๖๕,๐๐๐	๘๖๕,๐๐๐	๘๖๕,๐๐๐	๘๖๕,๐๐๐	-	-	-

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑)
องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห อำเภอนongฮี จังหวัดร้อยเอ็ด

แบบ ผ. ๐๒

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว การบริการ การค้าและการลงทุน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๒ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการเสริมผิว แอสฟัลต์ติกคอนกรีต หมู่ที่ ๑ สายแยก รอ. ๓๐๑๒ ถึงถนนลาดยาง หลังวัดสาวแห	-เพื่อให้ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนนในการ คมนาคมสะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร ยาว ๙๖.๐๐ เมตร	๑๖๕,๑๐๐	๑๖๕,๑๐๐	๑๖๕,๑๐๐	๑๖๕,๑๐๐	๑๖๕,๑๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๒	โครงการเสริมผิว แอสฟัลต์ติกคอนกรีต หมู่ที่ ๑ สายข้างบ้านนาง อัญชลี คิดหมาย ถึงถนน สายสาวแห-ดุกอ้ง	-เพื่อให้ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนนในการ คมนาคมสะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร ยาว ๑๑๑.๐๐ เมตร	๑๙๐,๙๒๐	๑๙๐,๙๒๐	๑๙๐,๙๒๐	๑๙๐,๙๒๐	๑๙๐,๙๒๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๓	โครงการเสริมผิว แอสฟัลต์ติกคอนกรีต หมู่ที่ ๑ สายแยก รอ. ๓๐๑๒ ถึงบ้านนางคำสี นันทสวีส	-เพื่อให้ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนนในการ คมนาคมสะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร ยาว ๑๘๘.๐๐ เมตร	๓๒๓,๓๖๐	๓๒๓,๓๖๐	๓๒๓,๓๖๐	๓๒๓,๓๖๐	๓๒๓,๓๖๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๔	โครงการก่อสร้าง รางระบายน้ำพร้อม ฝาดะแกรงเหล็กจากข้าง หอดึงประปาหมู่ที่ ๒ ถึง บ้านนางคำสี จันทะสอน	-เพื่อให้น้ำไหลสะดวก ไม่ท่วมขัง	ขนาดภายใน กว้าง ๐.๒๕ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐- ๐.๓๕ เมตร ยาว ๑๔๕.๐๐ เมตร	๕๘๐,๐๐๐	๕๘๐,๐๐๐	๕๘๐,๐๐๐	๕๘๐,๐๐๐	๕๘๐,๐๐๐	ระยะทางที่ ก่อสร้าง	-น้ำไม่ท่วมขังตาม ท้องถนนและ หมู่บ้าน	กองช่าง
๕	โครงการซ่อมแซมคันดิน รอบหนองหนองหญ้า หวาย พร้อมวางท่อ คสล. หมู่ที่ ๒	-เพื่อซ่อมแซมคันดิน รอบหนองหญ้าหวาย พร้อมวางท่อ คสล.	ซ่อมแซมคันดิน รอบหนองหญ้า หวายพร้อมวาง ท่อ คสล.	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนจุดที่ ดำเนินการ	-คันดินรอบหนอง หญ้าหวายไม่ พังทลายและมี ความมั่นคง แข็งแรง	กองช่าง
๖	โครงการเสริมผิว แอสฟัลท์ติกคอนกรีต สายข้างบ้านนายพุททอง สุวรรณสุตถึงบ้าน นายวรพงษ์ บุญชม	-เพื่อให้ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนนในการ คมนาคมสะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร ยาว ๒๔๕.๐๐ เมตร	๔๒๑,๔๐๐	๔๒๑,๔๐๐	๔๒๑,๔๐๐	๔๒๑,๔๐๐	๔๒๑,๔๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๗	โครงการก่อสร้าง รางระบายน้ำพร้อม ฝาดะแกรงเหล็กและ กำแพงกันดิน จากแยกมูม กำแพงวัดหนองแคนถึง มูมกำแพงฟาร์ม	-เพื่อให้น้ำไหลสะดวก ไม่ท่วมขัง	ขนาดภายใน กว้าง ๐.๒๕ ม. ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐- ๐.๓๕ เมตร ยาว ๑๔๗ เมตร	๕๘๘,๐๐๐	๕๘๘,๐๐๐	๕๘๘,๐๐๐	๕๘๘,๐๐๐	๕๘๘,๐๐๐	ระยะทางที่ ก่อสร้าง	-น้ำไม่ท่วมขังตาม ท้องถนนและ หมู่บ้าน	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการเสริมผิว แอสฟัลต์ติกคอนกรีต สายสามแยกโรงสี SML ถึงสามแยกถนนสาย รอ. ๓๐๑๒ -หลังวัดหนอง แคน	-เพื่อให้ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนนในการ คมนาคมสะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร ยาว ๗๓.๐๐ เมตร	๑๒๕,๕๖๐	๑๒๕,๕๖๐	๑๒๕,๕๖๐	๑๒๕,๕๖๐	๑๒๕,๕๖๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๙	โครงการซ่อมแซมท่อ คสล.แตกชำรุดในถนน ในพื้นที่ตำบลสาวแห ทั้ง ๗ หมู่บ้าน	-เพื่อให้ น้ำไหลสะดวก ไม่ท่วมขัง	ซ่อมแซมท่อ คสล. ที่แตก ชำรุดในถนน ในพื้นที่ตำบล สาวแห ทั้ง ๗ หมู่บ้าน	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐	จำนวนจุดที่ ดำเนินการ	-น้ำไม่ท่วมขังตาม ท้องถนนและ หมู่บ้าน	กองช่าง
๑๐	โครงการก่อสร้างต่อเติม โรงจอดรถศูนย์ อปพร. ตำบลสาวแห	-เพื่อให้มีโรงจอดรถที่ เพียงพอเป็นระเบียบ เรียบร้อย	ขนาด กว้าง ๖ เมตร ยาว ๗.๐๐ เมตร	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	จำนวนจุดที่ ดำเนินการ	-มีโรงจอดรถที่ เพียงพอเป็น ระเบียบเรียบร้อย	กองช่าง
๑๑	โครงการซ่อมแซมฝาราง ระบายน้ำ คสล.แตก ชำรุด รอบอาคาร อบต.สาวแห	-เพื่อให้ น้ำไหลสะดวก ไม่ท่วมขัง	ฝารางระบายน้ำ คสล.แตกชำรุด รอบอาคาร อบต.สาวแห	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	จำนวนจุดที่ ดำเนินการ	-น้ำไม่ท่วมขังรอบ อาคาร อบต. สาวแห	กองช่าง
๑๒	โครงการซ่อมแซมผ้า เพดานห้องกองคลังและ กองช่าง	-เพื่อซ่อมแซมผ้า เพดานห้องกองคลังที่ ชำรุดให้สามารถใช้ งานได้	ผ้าเพดานห้อง กองคลัง	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	จำนวนจุดที่ ดำเนินการ	-ผ้าเพดานห้องกอง คลังมีความมั่นคง แข็งแรง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๓	โครงการขยายระบบ น้ำประปาหมู่บ้านที่ ๒ เข้า ห้องน้ำอาคารที่ทำการ อบต.สาวแห	-เพื่อให้มีน้ำใช้ที่ เพียงพอใน อบต. สาวแห	ระบบน้ำประปา ๑ ระบบ	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	๘,๐๐๐	จำนวนจุดที่ ดำเนินการ	-อบต.สาวแหมีน้ำ ใช้ที่เพียงพอ	กองช่าง
๑๔	โครงการขยายเขตระบบ ประปา หมู่ที่ ๗ (วางท่อ เมนประปา)	-เพื่อให้ประชาชนใน หมู่ที่ ๗ มีน้ำใช้อย่าง เพียงพอและทั่วถึง	ระบบประปา ครอบคลุมพื้นที่ ในหมู่ที่ ๗	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	๑,๖๐๐,๐๐๐	ระบบประปา ครอบคลุมพื้นที่ ในหมู่ที่ ๗	-ประชาชนในหมู่ที่ ๗ มีน้ำใช้อย่าง เพียงพอและทั่วถึง	กองช่าง
๑๕	โครงการก่อสร้างระบบ น้ำประปาภายในโรงเรียน สาวแหวิทยา รวมชุดเจาะ บ่อน้ำบาดาล เป็นระบบ ประปาบาดาล ขนาด กลาง หมู่ที่ ๗ จำนวน ๑ แห่ง	-เพื่อให้ประชาชนใน หมู่ที่ ๗ มีน้ำใช้อย่าง เพียงพอและทั่วถึง	ระบบประปา บาดาล ขนาด กลางจำนวน ๑ แห่ง	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	๓,๕๐๐,๐๐๐	ระบบประปา บาดาล ขนาด กลางจำนวน ๑ แห่ง	-ประชาชนในหมู่ที่ ๗ มีน้ำใช้อย่าง เพียงพอและทั่วถึง	กองช่าง
๑๖	โครงการก่อสร้างระบบ น้ำประปาหมู่บ้าน บ้านดอนสุข หมู่ที่ ๖ รวมชุดเจาะบ่อน้ำบาดาล ,พร้อมขยายเขตไฟฟ้าแรง ต่ำ เป็นระบบประปา บาดาล ขนาดกลาง จำนวน ๑ แห่ง	-เพื่อให้ประชาชนใน หมู่ที่ ๖ มีน้ำใช้อย่าง เพียงพอและทั่วถึง	ระบบประปา บาดาล ขนาด กลางจำนวน ๑ แห่ง พร้อม ขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำ	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	๔,๐๐๐,๐๐๐	ระบบประปา บาดาล ขนาด กลางจำนวน ๑ แห่ง พร้อม ขยายเขตไฟฟ้า แรงต่ำ	-ประชาชนในหมู่ที่ ๖ มีน้ำใช้อย่าง เพียงพอและทั่วถึง	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๗	โครงการก่อสร้างวาง ระบายน้ำ คสล.พร้อมฝาดะแกรงเหล็ก สายจาก บ้าน อ.วัชรภรณ์ถึงศาลา ประชาคม หมู่ที่ ๕ จุดเริ่มต้นจากสวน นางชฎานนท์ เสาร์โหมก ถึง บ้านอ.วัชรภรณ์	-เพื่อให้น้ำไหลสะดวก ไม่ท่วมขัง	ขนาดภายใน กว้าง ๐.๒๕ เมตร ยาว ๖๒.๐๐ เมตร ลึกเฉลี่ย ๐.๓๐- ๐.๓๕ เมตร	๒๖๐,๐๐๐	๒๖๐,๐๐๐	๒๖๐,๐๐๐	๒๖๐,๐๐๐	๒๖๐,๐๐๐	ระยะทางที่ ก่อสร้าง	-น้ำไม่ท่วมขังตาม ท้องถนนและ หมู่บ้าน	กองช่าง
๑๘	โครงการก่อสร้างวาง ระบายน้ำ คสล. พร้อมบ่อ พักน้ำ คสล. สายข้างบ้าน นายพุททอง สุวรรณสุด ถึงนายวรพงษ์ บุญชม	-เพื่อให้น้ำไหลสะดวก ไม่ท่วมขัง	ขนาดภายใน กว้าง ๐.๒๕ เมตร ยาว ๑๗๐ เมตร ลึก เฉลี่ย ๐.๓๐- ๐.๓๕ เมตร	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐	ระยะทางที่ ก่อสร้าง	-น้ำไม่ท่วมขังตาม ท้องถนนและ หมู่บ้าน	กองช่าง
๑๙	โครงการจัดซื้อลูกรัง ซ่อมแซมถนนในพื้นที่ ตำบลสาวแห ทั้ง ๗ หมู่บ้าน	-เพื่อซ่อมแซมถนนในพื้นที่ตำบลสาวแห ทั้ง ๗ หมู่บ้าน	ซ่อมแซมถนนในพื้นที่ตำบล สาวแหที่ชำรุด	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	จำนวนจุดที่ ดำเนินการ	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๒๐	โครงการจัดซื้อหินคลุก ซ่อมแซมถนนในพื้นที่ ตำบลสาวแห ทั้ง ๗ หมู่บ้าน	-เพื่อซ่อมแซมถนนในพื้นที่ตำบลสาวแห ทั้ง ๗ หมู่บ้าน	ซ่อมแซมถนนในพื้นที่ตำบล สาวแหที่ชำรุด	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	จำนวนจุดที่ ดำเนินการ	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๑	โครงการซ่อมสร้างอาคาร ศูนย์ อปพร. ตำบล สาวแห	-เพื่อให้อาคารศูนย์ อปพร. ตำบลสาวแหมี ความมั่นคงแข็งแรง	ขนาด ๙.๒๒ x ๕๐.๕๐ เมตร	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐	อาคารศูนย์ อปพร. ตำบล สาวแหที่ทำการ ซ่อมสร้าง	-อาคารศูนย์ อปพร. ตำบล สาวแหมีความ มั่นคงแข็งแรง	กองช่าง
๒๒	โครงการก่อสร้าง หอถังประปา ขนาด ๑๔.๗๐ ลบ.ม. บริเวณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้าน สาวแหพร้อมท่อเมนส่งน้ำ	-เพื่อให้ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กบ้านสาวแห มีน้ำใช้อย่างเพียงพอ	หอถังประปา ขนาด ๑๔.๗๐ ลบ.ม. พร้อมท่อ เมนส่งน้ำ	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	๔๖๐,๐๐๐	หอถังประปา ขนาด ๑๔.๗๐ ลบ.ม. พร้อม ท่อเมนส่งน้ำ	-ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กบ้าน สาวแห มีน้ำใช้อย่าง เพียงพอ	กองช่าง
๒๓	โครงการขุดเจาะบ่อน้ำ บาดาล บริเวณศูนย์ พัฒนาเด็กเล็ก บ้านสาวแห ๑ บ่อ	-เพื่อขุดเจาะบ่อน้ำ บาดาล บริเวณศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กบ้าน สาวแห ๑ บ่อ	บ่อน้ำบาดาล ๑ บ่อ	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	บ่อน้ำบาดาล ๑ บ่อ	-ศูนย์พัฒนา เด็กเล็กบ้าน สาวแห มีน้ำใช้อย่าง เพียงพอ	กองช่าง
๒๔	โครงการจัดทำโปรแกรม ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐาน ตำบลสาวแห	-เพื่อจัดทำโปรแกรม ข้อมูลโครงสร้าง พื้นฐานตำบลสาวแห	โปรแกรมข้อมูล โครงสร้าง พื้นฐานตำบล สาวแห	๙๗,๐๐๐	๙๗,๐๐๐	๙๗,๐๐๐	๙๗,๐๐๐	๙๗,๐๐๐	โปรแกรม ข้อมูล โครงสร้าง พื้นฐานตำบล สาวแห	-อบต.สาวแหมี โปรแกรมข้อมูล โครงสร้างพื้นฐาน ของตำบลสาวแห	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๒๕	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายรอ.ถ.๑๗๑-๑๘ (สายข้างวัดดอนแดง – ห้วยก้าวกวัก)	-เพื่อให้ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนนในการ คมนาคมสะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ยาว ๒๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ รวมกันไม่น้อย กว่า ๘๐๐ ตารางเมตร ลง ลูกรังไหล่ทาง ข้างละ ๐.๒๕ เมตร	๗๖๐,๐๐๐	๗๖๐,๐๐๐	๗๖๐,๐๐๐	๗๖๐,๐๐๐	๗๖๐,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
รวม	๒๕ โครงการ	-	-	๑๘,๑๐๙,๓๔๐	๑๘,๑๐๙,๓๔๐	๑๘,๑๐๙,๓๔๐	๑๘,๑๐๙,๓๔๐	๑๘,๑๐๙,๓๔๐	-	-	-

โครงการที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑)

สำหรับ โครงการที่เกิณศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใช้สำหรับการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห อำเภอนongฮี จังหวัดร้อยเอ็ด

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ ยกระดับการท่องเที่ยว การบริการ การค้าและการลงทุน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา อปท. ที่ ๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายรอ.ถ.๑๗๑-๑๒ (สายร๑๓๐๑๒ถึงถนน อบจ.ร๑๐๕๐)	-เพื่อให้ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนน ในการคมนาคม สะดวกขึ้น	ผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ หนา ๐.๑๕ เมตร ยาว ๑,๐๐๐ เมตร หรือ มีพื้นที่รวมกันไม่ น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตารางเมตร ลง ลูกรังไหล่ทางข้าง ละ ๐.๒๕ เมตร	๓,๘๐๐,๐๐๐	๓,๘๐๐,๐๐๐	๓,๘๐๐,๐๐๐	๓,๘๐๐,๐๐๐	๓,๘๐๐,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๒	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายร๑๓๐๑-๑๑ (สายบ้านสาวแห หมู่ที่๒ ถึงหนองตากถ้ำ)	-เพื่อให้ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนน ในการคมนาคม สะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ยาว ๑,๒๑๐ เมตร หรือมีพื้นที่รวมกัน ไม่น้อยกว่า ๔,๘๔๐ ตารางเมตร ลง ลูกรังไหล่ทางข้าง ละ ๐.๒๕ เมตร (ยกระดับดินคันทาง ใหม่)	๘,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	๘,๐๐๐,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายรอ.ถ.๑๗๑-๑๕ (สายรอ.๓๐๑๒-ดอนปู่ ตา-บ้านสีสุก)	-เพื่อให้ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนน ในการคมนาคม สะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ยาว ๑,๓๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่รวมกัน ไม่น้อยกว่า ๕,๒๐๐ ตารางเมตร ลง ลูกรังไต่ทางข้าง ละ ๐.๒๕ เมตร	๔,๙๔๐,๐๐๐	๔,๙๔๐,๐๐๐	๔,๙๔๐,๐๐๐	๔,๙๔๐,๐๐๐	๔,๙๔๐,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๔	โครงการก่อสร้าง ถนนลาดยาง ผิวแอสฟัลท์ ติกคอนกรีต สายรอ.ถ. ๑๗๑-๐๗ (สายโนนบ้าน น้อยหมู่ที่ ๓ ถึงบ้าน ดอนแดง หมู่ที่ ๔	-เพื่อให้ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนน ในการคมนาคม สะดวกขึ้น	ขนาด ผิวจราจร กว้าง ๖.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๔ เมตร ยาว ๔,๔๗๐ เมตร หรือมีพื้นที่รวมกัน ไม่น้อยกว่า ๒๖,๘๒๐ ตาราง เมตร	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๕	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายรอ.ถ.๑๗๑-๑๓ (สายรอ.ถ๑๗๑-๐๔ถึงทุ่ง ขามป้อม)	-เพื่อให้ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนน ในการคมนาคม สะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ยาว ๒,๙๔๕ เมตร หรือมีพื้นที่รวมกัน ไม่น้อยกว่า ๑๑,๗๘๐ ตาราง เมตร ลงลูกรังไต่ ทางข้างละ ๐.๒๕ เมตร	๑๑,๑๙๑,๐๐๐	๑๑,๑๙๑,๐๐๐	๑๑,๑๙๑,๐๐๐	๑๑,๑๙๑,๐๐๐	๑๑,๑๙๑,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๖	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายรอ..ถ๑๗๑-๑๓ (สายแยกรอ.ถ.๑๗๑-๑๗ สายท้ายบ้านดอนแดงถึง หนองแสง)	-เพื่อให้ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนน ในการคมนาคม สะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ยาว ๑,๑๕๐ เมตร หรือมีพื้นที่รวมกัน ไม่น้อยกว่า ๔,๖๐๐ ตารางเมตร ลง ลูกรังไหล่ทางข้าง ละ ๐.๒๕ เมตร (ยกระดับดินคันทาง ใหม่)	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	๖,๐๐๐,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๗	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายรอ..ถ๑๗๑-๑๙ (สายข้างโรงเรียนบ้าน ดอนแดงถึงท้ายบ้าน ดอนแดง)	-เพื่อให้ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนน ในการคมนาคม สะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ยาว ๓๗๐ เมตร หรือมีพื้นที่รวมกัน ไม่น้อยกว่า ๑,๔๘๐ ตารางเมตร ลง ลูกรังไหล่ทางข้าง ละ ๐.๒๕ เมตร	๑,๔๐๖,๐๐๐	๑,๔๐๖,๐๐๐	๑,๔๐๖,๐๐๐	๑,๔๐๖,๐๐๐	๑,๔๐๖,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๘	โครงการก่อสร้างถนน คสล.สายรอ..ถ๑๗๑-๑๐ (สายร๑๓๐๑๒ถึงบ้าน สีสุก)	-เพื่อให้ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนน ในการคมนาคม สะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ยาว ๑,๕๖๐ เมตร หรือมีพื้นที่รวมกัน ไม่น้อยกว่า ๖,๒๔๐ ตารางเมตร ลง ลูกรังไหล่ทางข้าง ละ ๐.๒๕ เมตร (ยกระดับดินคันทาง ใหม่)	๗,๔๘๘,๐๐๐	๗,๔๘๘,๐๐๐	๗,๔๘๘,๐๐๐	๗,๔๘๘,๐๐๐	๗,๔๘๘,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๙	โครงการก่อสร้าง ถนนลาดยางผิวแอสฟัลท์ ติกคอนกรีต สายร๑.ถ. ๑๗๑-๑๔(ข้างวัดหนอง แคน ถึงหนองขี้หมู)	-เพื่อให้ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนน ในการคมนาคม สะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๖.๐๐ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร ยาว ๒,๖๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่รวมกัน ไม่น้อยกว่า ๑๕,๖๐๐ ตาราง เมตร(ยกระดับดิน คันทางใหม่)	๑๑,๖๒๒,๐๐๐	๑๑,๖๒๒,๐๐๐	๑๑,๖๒๒,๐๐๐	๑๑,๖๒๒,๐๐๐	๑๑,๖๒๒,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง
๑๐	โครงการเสริม ผิวแอส ฟัลท์ติกคอนกรีต สาย ร๑.ถ.๑๗๑-๑๖(สายร๑ ๓๐๑๒ถึงหลังวัด หนองแคน)	-เพื่อให้ประชาชน หมู่ที่ ๑-๗ ได้มีถนน ในการคมนาคม สะดวกขึ้น	ขนาดผิวจราจร กว้าง ๔.๐๐ เมตร หนา ๐.๐๔ เมตร ยาว ๖๐๐ เมตร หรือมีพื้นที่ไม่ม่นอย กว่า ๒,๔๐๐ ตาราง เมตร	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	๑,๕๐๐,๐๐๐	พื้นที่ผิวจราจร	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ ได้ใช้ถนนใน การสัญจรไป-มา สะดวกขึ้น	กองช่าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑๑	โครงการติดตั้งไฟฟ้า ส่องสว่างโซล่าเซลล์ หมู่ที่ ๑-๗	-ประชาชนหมู่ที่ ๑-๗ มีความ ปลอดภัยในชีวิตและ ทรัพย์สิน	ติดตั้งไฟฟ้า ส่องสว่างโซล่า เซลล์ หมู่ที่ ๑-๗	๒,๔๕๐,๐๐๐	๒,๔๕๐,๐๐๐	๒,๔๕๐,๐๐๐	๒,๔๕๐,๐๐๐	๒,๔๕๐,๐๐๐	จำนวนโคม ไฟฟ้าที่ได้รับ การติดตั้ง	-ชุมชนสงบสุข ปลอดภัยและนำ อยู่อาศัย	กองช่าง
รวม	๑๑ โครงการ	-	-	๗๘,๓๙๗,๐๐๐	๗๘,๓๙๗,๐๐๐	๗๘,๓๙๗,๐๐๐	๗๘,๓๙๗,๐๐๐	๗๘,๓๙๗,๐๐๐	-	-	-

หมายเหตุ ๑. แบบ ผ.๐๒/๒ เป็นแบบสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต. , เทศบาล และเมืองพัทยา เสนอขอประสานโครงการกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดและหน่วยงานอื่น) และลง
รายละเอียดในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒. ให้คณะกรรมการประสานแผนระดับอำเภอ ประชุมพร้อมกลั่นกรองแล้วจัดเรียงลำดับความสำคัญของโครงการจาก ผ.๐๒/๒

๓. ให้ประธานคณะกรรมการประสานแผนระดับอำเภอ เป็นผู้มีหน้าที่จัดส่งโครงการพัฒนาที่ขอประสาน โดยใช้เลขหนังสือของหน่วยงานของประธานฯ

๔. การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปใช้ (จัดทำงบประมาณ) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถใช้ แบบ ผ.๐๒/๒ โดยไม่ต้องแก้ไขแบบที่ใช้

บัญชีครุภัณฑ์
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑)
องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห อำเภอนongฮี จังหวัดร้อยเอ็ด

แบบ ผ. ๐๓

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๑	บริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	เต็นท์ ขนาด กว้าง ๔ เมตร ยาว ๘ เมตร สูง ๒.๕๐ เมตร ผ้าใบกันยูวี (UV) จำนวน ๑๐ หลัง หลังละ ๒๕,๐๐๐ บาท จัดซื้อตามราคาท้องถิ่นที่สามารถจัดซื้อได้	๒๕๐,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๒	บริหารงานทั่วไป	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำนักงาน	ชุดโต๊ะประชุม ๒๐ ที่นั่ง -โต๊ะ ๑๘๐x๖๐x๗๕ ซม. จำนวน ๖ ตัว -โต๊ะครึ่งวงกลม จำนวน ๒ ตัว (ขนาดรวม กว้าง ๑.๕ ม. ยาว ๘.๔ ม.) จัดซื้อตามราคาท้องถิ่นที่สามารถจัดซื้อได้	๒๕,๙๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๓	การรักษาความสงบภายใน	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก จำนวน ๑ เครื่อง จัดซื้อตามเกณฑ์ราคากลางและคุณลักษณะพื้นฐานการจัดหาอุปกรณ์และระบบคอมพิวเตอร์กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	๒๒,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด
๔	การศึกษา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์	กล้องโทรทัศน์วงจรปิดชนิดเครือข่าย แบบมูมมองคงที่สำหรับติดตั้งภายในสำนักงาน ราคา ๓,๐๐๐ บาทจำนวน ๘ ตัว รวมเป็นเงิน ๒๔,๐๐๐ บาท จัดซื้อตามเกณฑ์ราคากลางและคุณลักษณะพื้นฐานของระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	๒๔,๐๐๐	-	-	-	-	สำนักปลัด

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงานที่รับผิดชอบหลัก
					๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)	
๕	อุตสาหกรรมและการโยธา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้าและวิทยุ	ชุดไมล์ประชุมแบบไร้สาย จำนวน ๒ ชุด จัดซื้อตามราคาท้องถื่นที่สามารถจัดซื้อได้	๔๐,๐๐๐	-	-	-	-	กองช่าง
๖	อุตสาหกรรมและการโยธา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	แบบหล่อคอนกรีต ขนาด ๑๕x๑๕x๑๕ เซนติเมตร จำนวน ๖ อัน จำนวน ๒ ชุด	๑๒,๐๐๐					กองช่าง
๗	อุตสาหกรรมและการโยธา	ค่าครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ก่อสร้าง	ชุดทดสอบความชื้นเหลวของคอนกรีต มีอุปกรณ์ ๑ ชุด สลัมย์ (Slum Test), ชุดทดสอบสลัมย์ รวมครบชุด	๕,๐๐๐					กองช่าง
รวม					๕๗,๐๐๐	-	-	-	-	-

บัญชีครุภัณฑ์แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)
เพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑)

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็น การกำหนดรายละเอียดแผนงาน ดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัด ร่วมกับคณะกรรมการพัฒนา องค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของ จังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้ อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การบูรณาการ ร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ไทยแลนด์ ๔.๐ และในการจัดทำ แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะต้องมีการติดตามและติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความ สอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำ แผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดย คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็น ส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๗๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒. การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓. ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. ข้อมูลสภาพ ทั่วไปและข้อมูล พื้นฐานขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะของที่ดิน ลักษณะของ แหล่งน้ำ ลักษณะของป่าไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขต การปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และ ช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ	(๒)	
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์	(๒)	
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การ ไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	(๒)	
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การ ประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่ม อาชีพแรงงาน ฯลฯ	(๒)	
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนา ประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก ฯลฯ และอื่นๆ	(๒)	
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพ ของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ	(๒)	
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือ การใช้ข้อมูล จปฐ.	(๒)	
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการ ประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม ตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนา ท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๓)	

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อตรวจสอบคัดลอกแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๒. การวิเคราะห์ สถานการณ์และ ศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์ จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นโยบายของ ผู้บริหารท้องถิ่น รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๒๐ (๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับ ใช้ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓) การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔) การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริม อาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	
	(๕) การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทาง ภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประติสัมพันธ์ที่มีผลต่อ สิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖) ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาใน ปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strengit (จุด แข็ง) W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT- Therats (อุปสรรค)	(๓)	
๓. ยุทธศาสตร์	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการ พัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ เชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	๖๐ (๑๐)	
๓.๑ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น			
๓.๒ ยุทธศาสตร์ของ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นในเขตจังหวัด	สอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของ ท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักพระราชบัญญัติ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๓ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ยุทธศาสตร์พัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการ แผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักประชา รัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และThailand ๔.๐	(๑๐)	

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสะดวกคล่องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)**

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๔ วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องการจะเป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา	(๕)	
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	เป้าหมายของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกิจกรรมที่จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าหมาย ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความชัดเจน นำไปสู่การทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุแผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด /แผนพัฒนาจังหวัดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/วศ๔๖๗ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓ เรื่อง แนวทางการจัดทำ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑. การสรุปสถานการณ์การพิจารณา	๑๐
๒. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓. การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔. แผนงานและยุทธศาสตร์การพิจารณา	๑๐
๕. โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)
๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้หลักปรัชญา	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลคาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

**แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑. การสรุป สถานการณ์การ พัฒนา	เป็นการวิเคราะห์รอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trend ปัจจุบันและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วยวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจ, ด้านสังคม, ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น ไปปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	๑) การควบคุมที่มีตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัดจำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั่นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Qualitative)	๑๐	
๓. การประเมินผลการ นำแผนพัฒนาท้องถิ่น ไปปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคๆ มาใช้เพื่อวัดค่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชนพึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลักประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการตามที่บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔. แผนงานและ ยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักปรัชชารัฐ	๑๐	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕. โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจน ของชื่อโครงการ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนด วัตถุประสงค์ สอดคล้องกับ โครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clear objective) โครงการต้องกำหนด วัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับ หลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มี ความเป็นไปได้ชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ ชัดเจนนำไปสู่การตั้ง งบประมาณได้ ถูกต้อง	สภาพที่ยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้อง ชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิต อย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบาย ให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้ บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความ สอดคล้องกับแผน ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการ แข่งขัน (๓) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความ เสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ) มีความ สอดคล้องกับ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ	โครงการมีความสอดคล้องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลาง พัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมาย อนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการนำไปสู่ปฏิบัติให้เกิดผล สัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะ ยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและ การหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคน ตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและ ความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม อย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มี ประสิทธิภาพ	(๕)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๖ โครงการมีความ สอดคล้อง	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ไปสู่สินค้า เชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วย ภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้น ภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิด สร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านการเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	
๕.๗ โครงการ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของ แผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือน หนึ่งการขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่ง ออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการ เชื่อมต่อหรือเดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นเป็น ปัจจุบัน	(๕)	
๕.๘ โครงการแก้ไข ปัญหาความยากจน หรือการเสริมสร้างให้ ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ภายใต้ หลักประชารัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชน ดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็น โครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้วด้วยการ พัฒนาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	(๕)	
๕.๙ งบประมาณมี ความสอดคล้องกับ เป้าหมาย(ผลผลิต ของโครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการ จัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมี ประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม (Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการประมาณ การราคาถูกต้องตาม หลักวิธีการ งบประมาณ	การประมาณราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้อง ตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความ โปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบในเชิงประจักษ์	(๕)	

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	มีการกำหนดตัวชี้วัดผลงาน (Key Performancy Indicator : KPI) ที่ สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิภาพ (effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนาซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุดและสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแหได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาขึ้นมาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ในการจัดทำแผนพัฒนานั้นจะต้องมีการติดตามและประเมินแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ หมวด ๖ ข้อ ๒๙ กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนารายงานผล และเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น และคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น พร้อมทั้งประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบในที่เปิดเผยภายในสิบห้าวันนับแต่วันรายงานผลและเสนอความเห็นดังกล่าวและต้องปิดประกาศไว้เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันโดยอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งภายในเดือนธันวาคมของทุกปี

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการติดตามและประเมินผลในเชิงปริมาณ มีดังนี้

แบบที่ ๑ การช่วยกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบช่วยกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงานของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นว่า ดำเนินการครบถ้วนทุกขั้นตอนมากน้อยเพียงใดอย่างไร

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรายไตรมาส เป็นเครื่องมือหนึ่งที่สามารถนำไปใช้ในการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการดำเนินงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามแผนยุทธศาสตร์ที่กำหนด

แบบประเมินคุณภาพของแผนพัฒนา

(แจ้งตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๐๗๐๓ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง แนวทางและหลักเกณฑ์การจัดทำและประสานแผนสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๗ การวัดคุณภาพของแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามนัยหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๒/ว ๔๘๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น)

การติดตามและประเมินผลด้วยระบบ e-plan (www.dla.go.th)

วิธีการติดตามและประเมินผล ใช้แนวทางตามคู่มือการติดตามและประเมินผล ดังนี้

แบบที่ ๑ แบบช่วยกำกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยตนเอง

คำชี้แจง : แบบที่ ๑ เป็นแบบประเมินตนเองในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยจะทำการประเมินและรายงานทุกครั้ง หลังจากที้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์แล้ว

ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการประเมิน	มี การดำเนินงาน	ไม่มี การดำเนินงาน
ส่วนที่ ๑ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น		
๑. มีการจัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๒. มีการจัดประชุมคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๓. มีการจัดประชุมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ		
๔. มีการจัดตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๕. มีการจัดประชุมคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๖. มีคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาคมท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา		
ส่วนที่ ๒ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น		
๗. มีการรวบรวมข้อมูลและปัญหาสำคัญของท้องถิ่นมาจัดทำฐานข้อมูล		
๘. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผน		
๙. มีการวิเคราะห์ศักยภาพของท้องถิ่น (SWOT) เพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาท้องถิ่น		
๑๐. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น		
๑๑. มีการกำหนดวิสัยทัศน์และภารกิจหลักการพัฒนาท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด		
๑๒. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน		
๑๓. มีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาท้องถิ่น		
๑๔. มีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนา		
๑๕. มีการกำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัด		
๑๖. มีการอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา		
๑๗. มีการจัดทำบัญชีกลุ่มโครงการในแผนยุทธศาสตร์		
๑๘. มีการกำหนดรูปแบบการติดตามประเมินผลแผนยุทธศาสตร์		

การวัดผลและการนำเสนอผล

- ความถี่ในการวัด : หลังจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนเสร็จและประกาศใช้อย่างเป็นทางการ
- เกณฑ์การพิจารณา : พิจารณาจาก มี/ไม่มี การดำเนินการนั้น

แบบที่ ๒ แบบติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำชี้แจง : แบบที่ ๒ เป็นแบบติดตามตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้แผนพัฒนาท้องถิ่น โดยมีกำหนดระยะเวลาในการติดตามและรายงานผลการดำเนินงานทุกๆ ๓ เดือน เริ่มตั้งแต่สิ้นสุดการดำเนินงานในเดือนตุลาคม – ธันวาคม หรือไตรมาสที่ ๑

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.....

๒. รายงานผลการดำเนินงานไตรมาสที่

() ไตรมาสที่ ๑ (ตุลาคม – ธันวาคม)

() ไตรมาสที่ ๒ (มกราคม – มีนาคม)

() ไตรมาสที่ ๓ (เมษายน – มิถุนายน)

() ไตรมาสที่ ๔ (กรกฎาคม – กันยายน)

ส่วนที่ ๒ ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

๓. จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนพัฒนาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์	ปีที่ ๑.....		ปีที่ ๒.....		ปีที่ ๓.....		รวม	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
๑.								
๒.								
๓.								
๔.								
๕.								
๖.								
๗.								
๘.								
ฯลฯ								
รวม								

เกณฑ์การพิจารณา : พิจารณาว่าแผนยุทธศาสตร์นั้นๆ มีการกระจายของโครงการและงบประมาณในแต่ละยุทธศาสตร์อย่างไร กระจุกตัวของโครงการและงบประมาณอยู่เฉพาะยุทธศาสตร์ใดยุทธศาสตร์หนึ่งหรือไม่
อปท.ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ใด

๔. จำนวนโครงการและงบประมาณตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ยุทธศาสตร์	ปีที่ ๑.....		ปีที่ ๒.....		ปีที่ ๓.....		รวม	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ	จำนวนโครงการ	งบประมาณ
๑.								
๒.								
๓.								
๔.								
๕.								
๖.								
๗.								
๘.								
ฯลฯ								
รวม								

เกณฑ์การพิจารณา : พิจารณาว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีโครงการและงบประมาณที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดมากน้อยเพียงใด ถ้ามีโครงการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัดมาก ก็แสดงให้เห็นว่าแผนยุทธศาสตร์นั้น เป็นแผนยุทธศาสตร์ที่ดี

๕. ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาปี

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการที่เสร็จ		จำนวนโครงการที่อยู่ระหว่างดำเนินการ		จำนวนโครงการที่ยังไม่ได้ดำเนินการ		จำนวนโครงการที่มีการยกเลิก		จำนวนโครงการที่มีการเพิ่มเติม		จำนวนโครงการทั้งหมด	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑.												
๒.												
๓.												
๔.												
๕.												
๖.												
๗.												
๘.												
ฯลฯ												
รวม												

เกณฑ์การพิจารณา : ๑. ทำการเปรียบเทียบกับข้อมูลในแบบรายงานในไตรมาสก่อนหน้าว่ามีโครงการที่เสร็จเพิ่มขึ้นมากน้อยเพียงใด เพื่อแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการตามแผนฯ

๒. หากเทียบร้อยละของโครงการที่ดำเนินงานเสร็จแล้วมากเท่าใด ก็จะแสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

๖. การเบิกจ่ายงบประมาณปี

ยุทธศาสตร์	งบทดลอง		เงินสะสม		รวม	
	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
๑.						
๒.						
๓.						
๔.						
๕.						
๖.						
๗.						
รวม						

เกณฑ์การพิจารณา : นำเข้าข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบกับงบประมาณที่ได้ระบุไว้ในแผน เพื่อเป็นข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงสถานการณ์ทางการเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานตามแผนนั้น

ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานตามโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ

๗. โครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจประจำปี

โครงการ	ผลการดำเนินงาน			งบประมาณ	
	ดำเนินการเสร็จแล้ว	อยู่ในระหว่างดำเนินการ	ยังไม่ได้ดำเนินการ	งบประมาณที่ได้รับ	งบประมาณที่เบิกจ่ายไป
๑.					
๒.					
๓.					
๔.					
๕.					
๖.					
๗.					
รวม					

เกณฑ์การพิจารณา : พิจารณาว่าสถานการณ์ในการดำเนินงานของโครงการที่ได้รับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจนั้นเป็นอย่างไร

ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงาน

.....

.....

.....

แบบที่ ๓/๑ แบบประเมินผลการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์

คำชี้แจง : แบบที่ ๓/๑ เป็นแบบประเมินตนเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประเมินประเมินผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ และมีกำหนดระยะเวลาในการรายงานปีละ ๑ ครั้ง หลังจากสิ้นสุดปีงบประมาณ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. ชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๒. วัน/เดือน/ปีที่รายงาน

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์และโครงการตามแผนพัฒนาปี

๓. ยุทธศาสตร์และจำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน และจำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ

ยุทธศาสตร์	จำนวนโครงการ	
	จำนวนโครงการที่ปรากฏอยู่ในแผน	จำนวนโครงการที่ได้ปฏิบัติ
๑.		
๒.		
๓.		
๔.		
รวม		

เกณฑ์การพิจารณา : หากจำนวนโครงการที่กำหนดไว้ในแผนกับโครงการที่ปฏิบัติจริงมีความสอดคล้องกันแสดงว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินงานได้ตามแผนฯ ที่กำหนด และหากมีโครงการที่ปฏิบัติได้จริงน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในแผนฯ แสดงว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังไม่สามารถดำเนินงานได้ตามแผนฯ ที่กำหนด

(๒) การวัดผลในเชิงคุณภาพ

การวัดผลเชิงคุณภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพ ในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสาวแหในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

เพื่อใช้ในการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละยุทธศาสตร์

เพื่อใช้ในการประเมินผลความพึงพอใจของประชาชน ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละยุทธศาสตร์

**แบบที่ ๓/๒ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม**

คำชี้แจง : แบบที่ ๓/๒ เป็นแบบสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวม โดยกำหนดให้มีการเก็บข้อมูลปีละ ๑ ครั้ง หลังจากสิ้นสุดปีงบประมาณ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ (๑) ชาย (๒) หญิง
๒. อายุ (๑) ต่ำกว่า ๒๐ ปี (๒) ๒๐ - ๓๐ ปี (๓) ๓๑ - ๔๐ ปี
 (๔) ๔๑ - ๕๐ ปี (๕) ๕๑ - ๖๐ ปี (๖) มากกว่า ๖๐ ปี
๓. การศึกษา (๑) ประถมศึกษา (๒) มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า (๓) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 (๔) ปริญญาตรี (๕) สูงกว่าปริญญาตรี (๖) อื่นๆ
๔. อาชีพหลัก (๑) รับราชการ (๒) เอกชน/รัฐวิสาหกิจ (๓) ค้าขายธุรกิจส่วนตัว
 (๔) รับจ้าง (๕) นักเรียน/นักศึกษา (๖) เกษตรกร
 (๗) อื่นๆ (ระบุ)

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. ท่านมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของท้องถิ่นในภาพรวมมากน้อยเพียงใด

ความพึงพอใจ	พอใจมาก	พอใจ	ไม่พอใจ
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในโครงการ/กิจกรรม			
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ/กิจกรรม			
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ/กิจกรรม			
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมต่อสาธารณะ			
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด			
๗) ผลการดำเนินโครงการ/กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น			
๘) การแก้ไขปัญหา และการตอบสนองความต้องการของประชาชน			
๙) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ/กิจกรรม			
ภาพรวม			

เกณฑ์การพิจารณา : ผู้ตอบแบบประเมินในแต่ละระดับความพึงพอใจมีจำนวนเท่าใด

**แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละยุทธศาสตร์**

ส่วนยุทธศาสตร์ ๑ การพัฒนาด้าน..... (ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในแต่ละด้านที่กำหนดไว้)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ	(๑) ชาย	(๒) หญิง	
๒. อายุ	(๑) ต่ำกว่า ๒๐ ปี	(๒) ๒๐ - ๓๐ ปี	(๓) ๓๑ - ๔๐ ปี
	(๔) ๔๑ - ๕๐ ปี	(๕) ๕๑ - ๖๐ ปี	(๖) มากกว่า ๖๐ ปี
๓. การศึกษา	(๑) ประถมศึกษา	(๒) มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า	(๓) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
	(๔) ปริญญาตรี	(๕) สูงกว่าปริญญาตรี	(๖) อื่นๆ
๔. อาชีพหลัก	(๑) รับราชการ	(๒) เอกชน/รัฐวิสาหกิจ	(๓) ค้าขายธุรกิจส่วนตัว
	(๔) รับจ้าง	(๕) นักเรียน/นักศึกษา	(๖) เกษตรกร
	(๗) อื่นๆ (ระบุ)		

ส่วนที่ ๒ ความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. หากให้ท่านประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาด้าน..... (ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในแต่ละด้านที่กำหนดไว้) โดยให้คะแนนเต็ม ๑๐ ท่านจะให้คะแนนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของท่านเท่าใด ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง (คิดเป็นร้อยละ)

ความพึงพอใจ	คะแนน (๑๐ คะแนน)
๑) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเสนอโครงการ / กิจกรรม	
๒) มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลของโครงการ / กิจกรรม	
๓) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นในโครงการ / กิจกรรม	
๔) มีการรายงานผลการดำเนินงานของโครงการ / กิจกรรมต่อให้ประชาชนทราบ	
๕) การเปิดโอกาสให้ประชาชนตรวจสอบการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	
๖) การดำเนินงานเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด	
๗) ผลการดำเนินโครงการ / กิจกรรมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาของประชาชนในท้องถิ่น	
๘) ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการดำเนินโครงการ / กิจกรรม	

เกณฑ์การพิจารณา : เป็นค่าคะแนน ๐ - ๑๐ ในแต่ละประเด็นการประเมิน

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติทำได้ค่อนข้างน้อย จึงควรพิจารณาโครงการที่มีความสำคัญและยังไม่ได้ดำเนินการนำกลับมาทบทวนเพื่อบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป

๒. การแก้ปัญหาความเดือดร้อน รวมถึงการพัฒนาที่ล่าช้า เพราะการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน ทำให้การดำเนินงานล่าช้า

๓. ประชาชนอาจเกิดความเบื่อหน่ายกับกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ที่มีความยุ่งยากมากขึ้น

๔. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุด เพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

๑. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๒. ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้นๆ

๓. องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห ควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจแต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายรายการใหม่ และขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากภายนอกเข้ามาช่วยในการพัฒนาท้องถิ่น

๔. องค์การบริหารส่วนตำบลสาวแห มีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่นได้ทั้งหมด เนื่องจากโครงการมีจำนวนมาก จึงพิจารณาดำเนินโครงการที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนก่อน จึงทำให้การนำแผนพัฒนาฯ ไปสู่การปฏิบัติได้ค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนโครงการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น
